

TÁRHAZ

II. évfolyam 2. szám – 2004. június

Téma: A PÁSZTOR SZEMÉLYES ÉLETE



- David Ravenhill** **Isten közelségében** **1**
Az erő, amelyet a tanítványok Jézus tanításaiban és csodatételeiben tapasztaltak, az Atyával való napi kapcsolatból fakadt. A szolgálattevő hatékonysági szintje ma is az Istennel való bensőséges kapcsolata szintjének függvénye
- Charles B. Nestor** **Személyes igetanulmányozás – a sikeres szolgálat gerince** **4**
A cikk olyan ötleteket mutat be, melyek hatékonyabbá és izgalmasabbá tehetik a személyes bibliatanulmányozást, miközben órákat töltünk szolgálatra való készüléssel
- T. Ray Rachels** **A szószerző háttérében** **8**
A szolgálat leghatékonyabb része néha a szószerzőn kívül valósul meg. Soha nem szabad alábecsülnünk a családdal, a lakókörnyezethez és a munkahelyhez tartozókkal való kapcsolatunk értékét
- David Yonggi Cho** **Elhívás az imádkozásra** **12**
Az ima a legfontosabb fegyverzettségi tényező a pásztor életében. Az ima hozza Isten túláradó jelenlétét, mely szükségekkel, döntéshelyzetekkel és nyugtalansággal teli világunkban nélkülözhetetlen a pásztor életében
- Craig S. Keener** **Ellenezte vagy helyeselte Pál a nők szolgálatát?** **14**
Részletes tanulmány Pál apostol írásai és más bibliai szövegrészek tanításáról e ma is égető kérdés témájában
- Douglas A. Oss** **Szótanulmány: a kenet** **21**
Az író az I Korinthus 12:9–10-ben található „beszédaajándékokról” értekezik, és áttekinti, hogyan kapcsolódnak ezek az Újszövetség „jelek és csodák” nyelvezetéhez
- Thomas E. Trask** **Életre szóló szolgálat: az egészséges pásztor és a fegyelem** **24**
Az Assemblies of God amerikai pünkösdi felekezet elnökeként Thomas Trask a szíve mélyéből jövő gondolatokat osztja meg arról, hogy miként lehet a pásztor szellemileg egészséges, és hogyan maradhat szolgálata hatékony
- Douglas A. Oss** **Kegyelmi ajándékok napjaink gyülekezetében, 3. rész** **27**
Az író az I Korinthus 12:9-10-ben található "erőajándék" témakörét járja körül, és az Újszövetség jelek és csodák fogalmával hozza azokat összefüggésbe

A SZERKESZTŐ ASZTALÁRÓL

SZOLGÁLNI – NEM SZOLGALELKŰEN

Ez a szó – bármely alakját tekintve is – nem sok örömet hordoz emberi, társadalmi körülményeink között.

Ez a szó annyit jelent, hogy a szolga, az aki szolgál, más akaratát teljesíti, kisebb annál, alávetettje, engedelmességre és haladéktalan cselekvésre kötelezett.

Sorolhatnám még hosszan. A lényeg: ő fent, én lent és – fogalmaink szerint – ebből a helyzetből fakad a szolgálat kényszere. Amit pedig kényszerből tesz az ember, abban nem sok örömét leli.

Isten országában, az Úr Jézus Krisztusnak való szolgálat semmihez nem hasonlítható gyönyörűséget jelent, bár külső jegyeiben ugyanolyan, mint a társadalmilag megfogalmazott szolgálat. Ehhez még hozzátehetem, hogy az Úr részéről egyenesen felszólítás hangzik el arra, hogy az övéi legyenek „a legkisebbek”, „utolsók” és „legyenek mindenki szolgái”.

Mi a titka e szolgálat gyönyörűségének?

Egy rövid felsorolás talán jól rávilágít erre:

– „Mert nem kaptatok szolgaság lelkét ismét a félelemre, hanem a fiúságnak Lelkét kaptatok, aki által kiáltjuk: Abbá, Atyám! Ez a Lélek bizonyosságot tesz a mi lelkünkkel együtt, hogy Isten gyermekei vagyunk. Ha pedig gyermekek, örökösök is; örökösei Istennek, örököstársai pedig Krisztusnak; ha ugyan vele együtt szenvedünk, hogy vele együtt is dicsőüljünk meg.” (Róma 8:15–17; Károli)

– „Minthogy pedig fiak vagytok, kibocsátotta az Isten az ő Fiának Lelkét a ti szíveitekbe, ki ezt kiáltja: Abba, Atya! Azért nem vagy többé szolga, hanem fiú; ha pedig fiú, Istennek örököse is Krisztus által.” (Galaták 4:6–7; Károli)

– „Ti az én barátaim vagytok, ha azokat cselekszitek, amiket én parancsolok néktek. Nem mondalak többé titeket szolgáknak; mert a szolga nem tudja, mit cselekszik az ő ura; titeket pedig barátainak mondtottalak; mert mindazt, a mit az én Atyámtól hallottam, tudtul adtam néktek.” (János 15:14–15; Károli)

E rövid igei útmutatást megkoronázza még az a tény, hogy:

– „...az Istennek szerelme kitöltetett a mi szívünkbe a Szent Lélek által, ki adatott nekünk.” (Róma 5:5b; Károli)

A „szerelmes ember” pedig boldogan szolgál másoknak, mert ezáltal Urát szolgálja a Fiúság Lelkével! Ez az örömteljes szolgálat titka!

Makovei János

az EPK Kétegyházi Gyülekezetének lelkipásztora

TÁRHÁZ

Negyedévente megjelenő teológiai magazin az EVANGÉLIUMI PÜNKÖSDI KÖZÖSSÉG
a LIFE PUBLISHERS INTERNATIONAL és az ASSEMBLIES OF GOD, USA gondozásában.

Kiadványunk az amerikai „Enrichment” c. magazin kivonatolt fordítása; a cikkeket és az illusztrációkat a Kiadó előzetes hozzájárulásával adjuk közre.

1143 Budapest, Gizella u. 37.

Szerkesztőbizottság:

Fábián Attila (EPK)

Bill L. Williams (LIFE Publishers képviseletében)

Rick Wislocky (Assemblies of God képviseletében)

Magyar fordítás © 2004 Makovei Róbert, Lektor: Makovei János

Ha másképp nem jelöltük, a bibliai idézetek a Magyar Bibliatársulat protestáns bibliafordításából (1993) származnak.

David Ravenhill

ISTEN közelségében

Az imádkozás nagyon fontos a hívő ember életében, de még fontosabb a vezetőként szolgálók életében. Az imádkozás megspórolása egyenesen kudarcra vezet, mind a személyes életünkben, mind a ránk bízottak életében. A tanítványok soha nem kérték Jézustól, hogy tanítsa őket igehirdetésre készülni, prédikálni vagy démont űzni. Viszont miután számos alkalommal szemtanúi voltak állhatatos imádkozásának, arra kérték, hogy tanítsa őket imádkozni.

Jézus tekintélye és ereje, mely tanításaiban és csodáiban nyilvánvaló volt, az Atyával való napi közösségből fakadt. Kétségtelen, hogy tanítványai a szolgálata hatékonyságának kulcsát kizárólag annak tulajdonították, hogy imádkozása által meg tudta érinteni az Atyát. Válaszában Jézus arról az emberről beszélt, akinek nem volt kenyere, amikor váratlanul vendégek érkeztek hozzá. A szokás azt követelte, hogy még éjfélkor is elmenjen barátjához kenyérért (Lukács 11:5–9).

A szolgálattelvő elsődleges elhívása a nyáj táplálása. Ez a felelőség önmagában is elegendő ahhoz, hogy feleméssze minden időnket és energiánkat, nem is beszélve arról a sok egyéb területről, amelyet a szolgálat még magában foglal. Csak akkor elégíthetjük ki a bennünket körülvevők éhségét, ha megtanuljuk feltárni szükségünket Isten előtt. A Krisztus Királyságában való élet első alapelve a koldus-lét: *„Boldogok a lelki szegények [koldusok], mert övék a mennyek országa.”* A koldus mindig mások erőforrásaiból él. Jézus nem a távoli jövőre ígérte a „koldusok” jutalmát, hanem azt mondta, hogy azonnal részesülnek Királysága erőforrásaiból.

Annál jobb, minél előbb elismerjük szükségünket. Erről beszélt Jézus is: *„Nélkülem semmit sem cselekedhetek”.* Az imádság által Istenhez hozzuk üres edényünket, és táplálékot kérünk tőle – önmagunk és a ránk bízottak számára is. A hatékonyabb imaélet egyben hatékonyabb szolgálatot is jelent. Az ördög teljesen tudatában van ennek, ezért mindent megtesz, hogy távol tartson bennünket az imádkozástól. Jól tudja, hogy ha megtanulunk kapcsolatba kerülni Isten trónszékével, az ő birodalma fogja elszenvedni a következményeket. Ezért ellenünk tör, és megpróbálja megghiúsítani a követke-

zetes imádkozásra irányuló minden próbálkozásunkat.

Egyértelmű példáját látjuk ennek Saul király idejében, egy Izráel népével kapcsolatos történetben (1 Sámuel 13:19kk). A filiszteusok stratégiája az volt, hogy elvegyék Izráel harci erejét. Tervük működött, Izráel védtelen maradt (22. vers).

Az ellenség ma sem kevésbé találgony: Isten népe életéből el kell tüntetni az imát. Elvenni (szellemi) harci fegyverzetét, azután támadni. Ezt a helyzetet minden nap megtalálhatjuk a szolgálattelvők életében, bárhol is vizsgálódunk az országban.

Apám, a néhai Leonard Ravenhill szokta mondani:

– Mutass nekem olyan bibliaiskolát vagy teológiát, ahol az ima a tantárgyak között



van! Nagy hangsúlyt fektetünk a teológiára, zenére, lelkigondozásra, igehirdetésre, pedagógiára stb., de kevés időt szánunk – ha egyáltalán szánunk – arra, hogy hogyan kell imádkozni. Nem csoda, hogy a legtöbb szolgáló az erő és a kenet hiányát érzi.

Nagyon hálás vagyok apám példamutatásáért az imádkozás terén. Naponta 4–6 órát töltött Isten arcát keresve. Életét az örökkévalóság kormányozta, idejét az örökkévalóság világosságában töltötte. Máriához hasonlóan rájött, mennyire fontos Isten jelenlétében lenni. Szolgálatán erőteljes kenet volt, és a napjainkban oly ritka jellemző tett bizonyosságot mellette: a valódi, Szent Szellem általi bűnbánat.

Az átlag szolgálattelvő tudatában van annak, hogy hiányzik a tekintély a szószéken. Irodája polcai roskadásig lehetnek könyvvel, számítógépe a legújabb bibliaprogramokkal, de az iskolázottság és tanulmányozás ellenére szavaiból hiányzik a hatalom és a meggyőző erő, amely a gyülekezet életében változást hozhatna.

Egy felmérés néhány évvel ezelőtt megállapította, hogy egy átlagos szolgálattelvő kevesebb, mint 15 percet tölt imádsággal naponta. Hogyan várhatjuk el, hogy a gyülekezet tagjai bensőséges kapcsolatra törekedjenek Istennel, ha mi vezetők nem gyakoroljuk, amiről prédikálunk?

Amikor Jézus kiválasztotta a tizenkettőt, elsősorban azért hívta el őket, hogy Vele legyenek. Azután elküldte őket prédikálni. Senkinek sincs joga Igét hirdetni, ha előbb nem töltött időt Isten jelenlétében.

– Hogyan építhetek fel jól működő imaéletet? – tettem fel gyakran a kérdést szolgálatom elején. Gyermekkoromban láttam édesapám mindennapi imaéletét, de még nem tudtam, hogyan és miért imádkozzak. Évekkel később egy dicsőítés során átélt megtapasztalásom forradalmasította imaéletemet. Egy pásztori konferencián vettem részt, amikor a Szent Szellem egyszer csak arra készítetett, hogy leírjak néhány szót az imádkozással kapcsolatban. Ez nem egy „garantált százszázalékos siker” recept, de hiszem, hogy segítségére lehet azoknak, akik őszintén vágyakoznak a mindennapi, mély imádkozás megtapasztalására.

1. IMÁDAT

Imádat a végső elhívásunk. Ismét és ismét nagy kihívást jelentenek Jézus szavai (Lukács 17:7–10) arról az úrról, akinek a szolgálója szántott és legeltetett. A szolgálatnak két fő területe van: a legeltetés (a pásztori funkció), és a föld felszántása (az evangélizáló funkció). Mindkettő fontos szolgálat, elengedhetetlen Isten királyságának növekedése érdekében. Mégis, amikor a nap végén a szolgáló – az ura érdekében végzett munka után minden bizonnyal fáradtan és kimerülten – hazamegy, az úr így szól:

– Készíts nekem valami vacsorára valót, övezd fel magadat, és szolgálj fel nekem, míg eszem és iszom... (8. vers).

Ez az imádat. Mindnyájan tudjuk, milyen fontos gondot viselni a nyájról, de milyen kevesen értjük igazán az Úrnak való közvetlen szolgálat fontosságát! Nagyon fontos dolog Isten ügyét szolgálni, ez azonban nem feltétlenül foglalja magában az Isten személyének való szolgálatot.

2. AZ IGE

A szolgálattelvők csodálatos kiváltsága és méltóságteles felelőssége Isten Igéjének hirdetése. Az Ige önmagában viszont ölhet is. Csak a Szent Szellem kenetével együtt terem életet.

Nekünk is – ahogy Pünkösöd után a tanítványok tették – naponta Istenhez kell kiáltanunk, hogy az Igét bátorsággal hirdethessük. Nemcsak a Szent Szellem kenetére vagyunk ráutalva, hanem megvilágosító munkájára is. Értelmünk szeméinek meg kell világosodnia. A Szellem által életre keltett igazságra a Szellem kenete árad.

Apámnak volt néhány prédikációja, amelyet több százszor elmondott. Álmában is idézni tudta volna őket, mégis órákat töltött imádságban mielőtt a szószékre állt. Gyakran Spurgeonot idézte: *„Favágás után nem szoktuk eldobni a fejszét, hanem ismét megélezzük”*. Apám tudta milyen nagy jelentősége van annak, ha engedjük, hogy Isten Szelleme új élt adjon az Igének.

3. CSELEKEDETEK

A cselekedetek az egész természetfeletti világra utalnak. Egyszer valaki azt mondta, hogy túl sok igehirdető védelmezi a hitet, de nagyon kevés mutatja be a gyakorlatban. Jézus mondta: *„Ezeknél nagyobb cselekedeteket is tenni fogtok, mert én az Atyához megyek”*. Legtöbben büszkék vagyunk rá, hogy a csodákkal kapcsolatban nem valljuk a pesszimista nézetet, mégis szálnalmas kudarcot vallunk, amikor hitünket a gyakorlatban kellene bemutatnunk. Itt az ideje, hogy őszintén Gedeonhoz csatlakozzunk a valóság feltérképezésében: *„ha velünk van az ÚR... hol vannak mindazok a csodák, amelyekről atyáink beszélnek nekünk?”* (Bírák 6:13). Csak akkor láthatjuk meg a Szent Szellem természetfeletti munkáját gyülekezeteinkben, ha elkezdünk imádság által Isten trónjával összeköttetésbe kerülni. Egyik bibliaiskolai professzorom szokta mondani: éppen olyan parancs az, hogy buzgón kívánjuk a kegyelmi ajándékokat, mint az, hogy ne lopjunk.

4. HARC

Minden szellemi vezető az ellenség célpontja is egyben – „megverem a pásztor, és elszélednek a juhok”. Szem előtt kell tartanunk Pál figyelmeztetését, melyet az efézusi presbitereknek mondott: „viseljeteK gondot magatokra”. Hasonlót írt Timóteusnak is: „legyen gondod önmagadra”. Pál nem arról beszél, hogy a vezetőknek először saját érdekeiket kell érvényesíteniük – ez lényegében önzés lenne részükről. Inkább arra figyelmezteti a vezetésben résztvevőket, hogy őrizték meg szellemi egészségüket, nem csupán saját maguk miatt, hanem azért, hogy hatékonyan vezethessék a rájuk bízottakat. Ha az ellenség nem tud bennünket Isten ellen fordítani, meg fog tenni mindent azért, hogy Isten fordítsa ellenünk büszkeségünk miatt.

Azt is meg kell tanulnunk, hogyan harcolhatunk népünk nevében. Manapság sok farkas próbálja elragadni a juhokat. De nekünk erősen kell állni, és megvédeni azokat, akiket Isten ránk bízott.

5. FELESÉG ÉS CSALÁD

Sokszor szenved a család a szolgálat megnövekedett terhei miatt. Jób minden nap már korán reggel közbenjárt családjáért. Nincs nagyobb jutalom annál, mint ha valakinek a gyermekei felnőttként Istennek szolgálnak. Ne hanyagoljuk el őket, és ne feledkezzünk el imádkozni értük!

A feleségünk a legdrágább kincsünk, aki csak létezik. Támogatása és együttműködése elengedhetetlen a hatékony szolgálatban. Legnagyobb odafigyelésünket érdemli, különösen imáinkban. Naponta Isten előtt kell tartani feleségünket és családunkat, az Ő áldását kérni rájuk, és így feljük – rajtunk keresztül – felszabadítjuk az Úr szeretetét.

6. A VILÁG

Látásunk gyakran csak a saját gyülekezetünkre és az azon belüli szükségletekre korlátozódik, holott a mi Istenünk a népek Istene. Engedd, hogy Ő ráderheljen a világban lévő szükségletekből is. Tanuld meg felemelni tekintetedet a gabonatóblákra, és

megvallani ígérteét, miszerint örökségül neked adja a nemzeteket. Miért ne kezdenéd a saját lakóhellyel? Kiált az Úrhoz a városod nevében, miközben az utcákon jársz-kelsz. Kérd Őt, hogy mutassa meg, milyen konkrét szellemi fejedelmek állnak ellene Királysága növekedésének. Pál Efézusban leleplezte, hogy a várost Artemisz (Diána) imádata uralja. Nem csoda, hogy az Efézusi levélben így ír: „...a mi harcunk nem test és vér ellen folyik, hanem erők és hatalmak ellen...” (Efézus 6:12).

7. SÍRÁS

„Megemlékezvén a te könnyhullatásaidról...” – emlékszik vissza Pál a Timóteussal való szolgálatra. Említést sem tesz Timóteus igehirdetéséről, tanításáról, ellenben nem tudja elfelejteni könnyeit. Nem hinném, hogy sokan szeretnék, hogy könnyeikről emlékezzenek rájuk, hiszen a legtöbb férfi a könnyeket a gyengeség jelének tartja. Mégis, Jézus Jeruzsálem miatt, Pál a Gyülekezet állapota miatt, Jeremiás pedig Izráel miatt sírt. Aggódok, ha nem tudok sími, mert az már a kihűlt, az engem körülvevő szükségekre érzéketlenné vált szív biztos jele.

8. VÁRAKOZÁS

Sokak számára az imádkozás nem más, mint kérések bevásárló listájának a lehető legrövidebb idő alatt történő felsorolása. Az ima viszont több mint pusztán, egyoldalú monológ; az ima közösség, beszélgetés és figyelés (várakozás a meghalásra). A várakozás nem feltétlenül passzív. Olyan ez, mint a busz várása. Tőled függetlenül érkezik meg, mégis, passzív hozzáállással könnyen lekésheted.

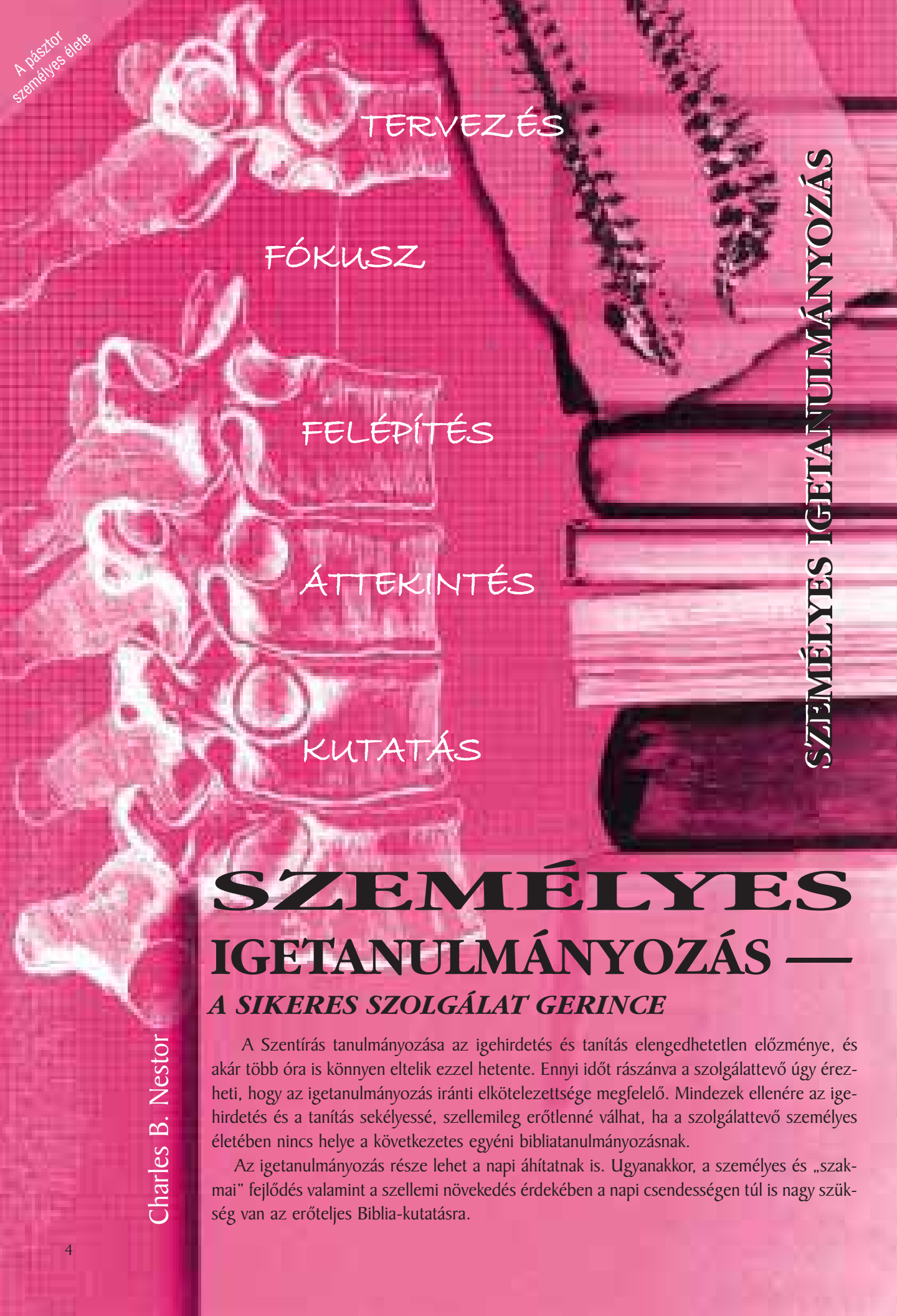
Legyen halló fülünk! Tartsuk szem előtt, hogy az „imátlanság” egyben erőtlenséget is jelent.

David Ravenhill

a Vineyard of Gig Harbor
(Gig Harbor,
Washington, USA)
gyülekezet pásztora.



Jézus tekintélye és ereje, mely tanításaiban és csodáiban nyilvánvaló volt, az Atyával való napi közösségből fakadt



A pásztor
személyes élete

TERVEZÉS

FÓKUSZ

FELÉPÍTÉS

ÁTTEKINTÉS

KUTATÁS

SZEMÉLYES IGETANULMÁNYOZÁS

SZEMÉLYES IGETANULMÁNYOZÁS — A SIKERES SZOLGÁLAT GERINCE

Charles B. Nestor

A Szentírás tanulmányozása az igehirdetés és tanítás elengedhetetlen előzménye, és akár több óra is könnyen eltelik ezzel hetente. Ennyi időt rászánva a szolgálattelvő úgy érezheti, hogy az igetanolmányozás iránti elkötelezettsége megfelelő. Mindezek ellenére az igehirdetés és a tanítás sekélyessé, szellemileg erőtlenné válhat, ha a szolgálattelvő személyes életében nincs helye a következetes egyéni bibliatanulmányozásnak.

Az igetanolmányozás része lehet a napi áhítatnak is. Ugyanakkor, a személyes és „szakmai” fejlődés valamint a szellemi növekedés érdekében a napi csendességen túl is nagy szükség van az erőteljes Biblia-kutatásra.

Azok a táborok vagy nyaralások, ahol a délelőttöket a személyes igetanulmányozásra tudom fordítani, felfrissítik és serkentik a szolgálatomat, és olyan tartalékokat töltenek fel, amelyekre a későbbiekben támaszkodhatok. A koncertzenész színpadon kívüli gyakorlása, vagy a sportoló versenyen kívüli edzése elengedhetetlen a zenében, a sportban nyújtott kiváló teljesítmény érdekében. Ehhez hasonlóan az igehirdető személyes igetanulmányozása hatásos nyilvános szolgálatának egyik kulcsa.

Az alábbiakban néhány módszert, ötletet szeretnék bemutatni az ige-tanulmányozás hatékonyabbá és élvezetesebbé tételéhez.

LEGYEN BEOSZTÁSOD

A tanulmányozás magával a bibliaolvasással kezdődik. Használj igeolvasási vezérfonalat. Az ilyen útmutatók – amelyek egy év alatt végigvezetnek a Biblián – kiindulási pontnak megfelelnek, ugyanakkor elég zsibbasztóvá is válhatnak, úgy, mint amikor egész nap autópályán utazunk, és az előrehaladást csupán a kilométertáblák jelzik. Szébb tájakra a mellékutak vezetnek. Tervezd meg saját útvonaladat! Állj meg mindenütt, ahol valami megragadja a figyelmed, és áss mélyebbre.

ÖSSZPONTOSÍTS

Tekintsd át, hogy a Biblia mely részeit, szakaszait nem tanulmányoztad az elmúlt időszakban. Ne mindig csak egy adott helyre összpontosíts, hogy a teljes kijelentés hasson rád, mert könnyen a már kitaposott kerékvágásban találsz magad. Az utóbbi időben főként a levelek tanulmányozásával foglalkoztam, azok közül is különösen Pál leveleivel. Nemrég jöttem rá, hogy a figyelmemet az evangéliumokra kell fordítanom, és Jézus szavait és cselekedeteit kell tanulmányoznom. Az egész Igét felölelő egyensúly nagyon fontos.

Nem túl régen történt, hogy egy családi utunkon a délelőttöket a Jelenések könyve olvasására szenteltem. Nem csak a végidőkre és próféciaakra figyeltem, ha-

nem úgy akartam hallani, mint a hét ázsiai gyülekezet hallotta az első felolvasáskor. Meg akartam látni benne, hogy a nagy próbák között élő korai keresztyéneknek milyen bátorítást jelentett Jézus üzenete. Később az ekkor készített jegyzeteimből a „Keresztyénként a zaklatott világban” című sorozat lett. Az Ige tanulmányozása közben ugyan nem a prédikáció járt a fejemben, de végül is olyan forrássá vált, amelyből akkor is meríthettem.

Fontos, hogy akkor is végezzünk személyes igetanulmányozást, ha vasárnapra nem kell készülnünk, mert ez az a kútforrás, melyre a jövőbeli igehirdetés és tanítás „csőrendszere rácsatlakozhat”. A szíraz felkészülést úgy kerülhetjük el, ha a személyes tanulmányozásunkból bőséges tartalékaink képződnek.

HASZNÁLJ KÜLÖNFÉLE FORDÍTÁSOKAT

A személyes igetanulmányozás nagyon alkalmas arra, hogy a különböző fordításokban vizsgálódj. Mindegyiknek megvan a maga erős oldala. Az egyszerre több fordítást közlő kiadásoknak megvan az az előnyük, hogy azonnal egybe lehet vetni a szövegeket.

Nemrég fedeztem fel a *Tanakh* angol nyelvű zsidó Ószövetség-fordítást. Nagyon élvezetes olvasmány. A lírai szakaszokban megpróbálja a héber költészet apró jellegzetességeit is visszaadni, míg ezt más fordítások nem teszik. Isten neveit a héber megnevezések átirataként jeleníti meg, ami sokat segít az angol olvasónak abban, hogy Isten személyéről az eredeti szövegben adott erőteljes és sokszínű kijelentésből többet merítsen.

A *Discovery Bible* szintén hasznos eszköz. A *New American Standard Bible* angol nyelvű fordításra épül, és különféle könnyen használható jelzésekkel hívja fel az olvasó figyelmét a nyelvtani vonatkozásokra (pl. igeidő, igemód, igealak stb.). A szócsaládok számozva vannak, melyből könnyen megállapítható a szótő, és az

Az útmutatók, amelyek egy év alatt végigvezetnek a Biblián, kiindulási pontnak megfelelnek, ugyanakkor elég zsibbasztóvá is válhatnak, úgy, mint amikor egész nap autópályán utazunk, és az előrehaladást csupán a kilométertáblák jelzik

eredeti nyelvben hangsúlyos szavakat dőltbetűvel szedték.

Azok, akik tudnak héberül és/vagy görögül, az eredeti szöveg olvasásával és tanulmányozásával tarthatják karban tudásukat, ami több célt is szolgálhat. Segít az adott nyelven szerzett szókincsünk bővítésében, valamint a különböző jelentésárnyalatok megtalálásában, melyek a fordítás során egyébként elvesznek. A tanulmányozás részeként időt szakíthatunk egész könyvek lefordítására. Ha elegendő időnk van, akár több Ó- és/vagy Újszövetségi könyvet is lefordíthatunk magunknak.

A néhai Arthur Gravesnek, a Southeastern College volt igazgatójának volt szokása a „jelöletlen Biblia” (bejegyzések nélküli saját Biblia) tanulmányozása. Nagy érték volt számára, hogy minden egyes alkalommal friss szöveggént közelíthette meg a Szentírást. Ez a módszer úgy segít új, ezelőtt figyelmen kívül hagyott dolgok felismerésében, hogy a már megismert hangsúlyok nem kötik le figyelmünket.

JEGYZETES BIBLIÁK

Vannak igehirdetők, akik nagyon hasznosnak tartják a jegyzetes Bibliát. Ebből sokféle található a piacon, és rendszeresen jelennek meg újabbak is. Nagy divat az, hogy azonnal a szerző megjegyzéseit tanulmányozzák, melyekben könnyen teológiai torzulás is található – olyan szövegértelmezés, ami alapvetően befolyásolhatja a kutatás végeredményét. Legyünk mindig figyelemmel a szerző esetleges részrehajlására. Vegyük például a Scofield magyarizatos Bibliát. Bizonyos doktrinális kérdésekben az olvasók Scofield nézeteit fogadták el igazsággként – olyannyira, hogy amikor a második kiadás során megváltozott a Biblia betű-szedése, voltak, akik panaszt tettek, mondván, hogy maga a Szentírás változott meg.

A jó jegyzetes Biblia olyan információkat közöl, melyek nem érhetők el közvetlenül a szövegből (mint pl. földrajzi, történelmi adatok, nehezen értelmezhető

szavak háttere, értelmezési alternatívák stb.). Az NIV angol fordítás magyarizatos kiadása úgy mutat be alternatív nézeteket, hogy egyik mellett sem foglal állást. Csapatmunkának a végeredménye, és így nem egyetlen személy nézeteit tükrözi.

KOMMENTÁROK

A magyarizatos Bibliákról mondtak a kommentárokról is alkalmazhatók. A szöveg értelmezésében segítségünkre lehetnek, de nem léphetnek az értelmezés helyébe, hogy ne építsünk kizárólag mások véleményére. Az írásmagyarizát jellelő kommentárok a leghasznosabbak.

A jó kommentár megfelel bizonyos alapvető elvárásoknak. Megtalálhatók benne az alapszöveg fontos tartalmi elemei, és több értelmezési lehetőséget ajánl fel, melyek közül a szerző saját véleménye jól elkülönül a többitől, mert a következtetéshez elvezető érvelés is benne van. Hasznos történelmi, nyelvészeti és szövegtani jegyzetekkel és az olvasót további források irányába segítő alapos bibliográfiával rendelkeznek.

A kommentár igazi értékét gyakran a lábjegyzetek, és nem a főszöveg adja. Jó példa erre az angol nyelvű *Anchor Bible*. A konzervatív nézeteket valló iget tanulmányozó kevés hasznát veszi a főszövegnek, de a jegyzetekben a hasznos információk aránybányáját találjuk. Vannak kötetek, melyekre már csak a jegyzetek kedvéért is érdemes nagy figyelmet fordítani. Kiváló példa erre Raymond Brown kétkötetes angol nyelvű János evangéliuma kommentárja.

A divatos kommentársorozatok jól mutatnak a könyvespolcon, de hasznosabb és gazdaságosabb a Biblia könyveiről írt önálló, elismert kommentárok beszerzése. Vásárlás előtt mindenképp olvassd el a szaklapok szemléit, és ismerkedj meg az adott művel a könyvtárban vagy könyvesboltban. Angol nyelven hasznos útmutatók is megjelentek, mint például Gordon Fee és Douglas Stuart: *How To Read the Bible for All Its Worth (Hogyan olvassuk a Bibliát teljes mélységében)* és

Fontos,
hogy akkor
is végezzünk
személyes
iget tanulmányozást,
ha vasárnapra
nem kell
készülnünk,
mert ez az
a kútforrás,
melyre a jövőbeli
igehirdetés
és tanítás
„csőrendszere
rácsatlakozhat”

David Scholer: *A Basic Bibliographic Guide to New Testament Exegesis (Az újszövetségi exegézis bibliográfiai alaptára).*

Szellemileg pezsdítő az a gyakorlat, amikor egy adott bibliai könyv minden új tárgyalásakor beszerzünk – a könyvre vonatkozó – újabb kommentárt. Ez jó módja tanítási anyagaink felfrissítésének és a személyes könyvtárunk kialakításának és egyben biztosítja igetanulmányozó szokásaink változatosságát is.

A magam részéről távol maradok azoktól a homiletikai jellegű kommentároktól/tanulmányoktól, amelyek nem exegézisen alapulnak. Azokat tartom a legjobb műveknek, amelyeket az előzőekben említett tanulmányok írói használtak. A tanulmányozás célja nem a mások eredményének újrashasznosítása, hanem annak a csodás izgalomnak a felfedezése, amikor a Szentírás üzenetét mi magunk áshatjuk ki. Ha mindezt fegyelmezett rendszerességgel végezzük, olyan tanulmányi anyagunk lesz, amely hathatós segítséget nyújt későbbi igehirdetéseink és a tanítások során.

KONKLÚZIÓ

Ha a szolgálattevő szívében meggyőződéssel hallja meg az Igét, az később tovább él a hallgatók szívében is. A hatásos szószéki üzenet a személyes bibliatanulmányozás melegágyából sarjad ki, ahol az igehirdető

rendszeresen és következetesen „megművelte” Isten Igéjét. A személyes tanulmányozás bőséges gabonáhozammal tölti meg a csűröket és amikor a szószékre kerül a sor, gazdag anyag áll a szolgálattevő rendelkezésére. A szombat esti szindróma sanyargató szorítása helyett inkább az okoz fejtörést, hogy milyen módon lehet minden gondolatot megosztani a hallgatóval. Ilyen Isten Igéjének kikutathatatlan és végtelen természete.

Charles Spurgeon a *Lectures to My Students (Előadásaim diákjaimnak)* c. művében arról ír, hogy egy szolgálattevő személyes imaéletére nyilvános imádkozásából következtethetünk. Azt a megállapítást teszi, hogy a nyilvánosság előtti hatékonyság a személyes élet gyakorlatának közvetlen következménye. Ugyanez mondható el a személyes bibliatanulmányozásról is. Az a nyilvános igeszolgálat, amely csak az adott, konkrét igehirdetésre irányuló tanulmányozásra épít, és nem támasztja alá folyamatos, fegyelmezett, szorgalmas személyes kutatás, sekélyes és elégtelen lesz.

Charles B. Nestor
a manassasi
Assemblies
of God gyülekezet
pásztorja
(Virginia, USA)



Ha a szolgálattevő szívében meggyőződéssel hallja meg az Igét, az később tovább él a hallgatók szívében is



– Ó, nekünk sohasem volt nézeteltérésünk. 25 éven át egyetértettünk abban, hogy ne értsünk egyet...

A pásztor személyes élete



NYVÁNYVZVH

AGORAS

OLVAVATO

1845

BARSTON

HOTLAALAS

TEGŐRIZ

SZEMÉLYES ÉLET

FEJLŐDİK

EGÉSZSÉG LAKÓHELY

T. Ray Rachels

A SZÓSZÉK HÁTTÉRÉBEN

Egyszer egy kis faluban egy órásmester utód és segéd nélkül halt meg. Nem maradt senki, aki órákat tudott volna javítani. Egy nap közismert órajavító utazott át azon a vidéken. A falu népe könyörgött, hogy javítsa meg elromlott időmérő szerkezeteiket. Miután megvizsgálta az órákat, közölte, hogy csak azokat javítja meg, melyeket gazdájuk rendszeresen felhívott – hiszen csak nekik lesz majd igényük arra, hogy pontosak legyenek.

A szolgálat munkájának is van egy sajátos, beépített óraserkezete. Néha gyengéd oldalba lök mutatójával, máskor ébresztőjével riaszt fel. Bármit is tesz, személyes életünkre jelentős hatást gyakorol. Isten azt akarja, hogy rend és stabilitás legyen az életünkben, és ne zűrzavarban rohangáljunk ide-oda. Lehet hogy órákat nem tudjuk pontosan beállítani, de mindig felhúzzhatjuk, hogy legalább „mozgásban maradjon”.

ÉPÍTS JÓ BARÁTI KAPCSOLATOKAT

Amikor Pál apostol Filemonnak írt levelet, a „szeretett barátom és munkatársam” megszólítást használta (a Montgomery-féle angol fordításban), és arról írt, hogy gyakran felfrissült általa. Rossz napokon egy jó barát olyan, mint egy pohár hideg víz a kánikulában.

Hadd mondjak erre egy példát. Egy csütörtök délelőtt összejött minden – a legnehezebb témák és beszélgetések, amióta a körzeti irodában vagyok. Minden a feje tetején állt, fülemben mégis egy jóember szavai visszhangoztak:

– Én vagyok az elveszett juh a szából, de ez kit érdekel itt? Te mit teszel an-

nak érdekében, hogy megtalálj? A gyülekezet bizony egyszerűen felémeszt a benne tevékenykedőket...

Délelőtt 11 óra körül Wayne Tesch barátom telefonon meghívott ebédre.

– Jól hangzik – válaszoltam, – de lehet, hogy az első 10–15 percben nem leszek a legjobb társaság. Elég kemény délelőttöm volt...

– Semmi baj – mondta, majd Robert Schullert idézte: „Amikor a menet kemény, a kemények tovább menetelnek!”

Hozott két hatalmas csomag rágógumit; azt a fajtát, amelyben 15 baseball-játékos képe van.

– Emlékszel, amikor gyerekek voltunk? – kérdezte. – Rágógumis baseball kártyákat gyűjtöttünk, és elrágóztuk a problémáinkat.

Odaadott egy csomag rágót.

– Rágjunk el belőle néhányat, és nézegessünk baseball kártyákat! Megtettük, majd útnak indultunk.

Sokszor csak arra van szükségünk, hogy egy barátunk a régi, gyengéd, szerető odafigyeléssel vegyen körül, és együtt rágózzon velünk, míg helyre nem állunk, és az életet ismét a megfelelő színben látjuk.

ÉPÍTS A SZEMÉLYES ÉLETED FRONTVONALÁN

Olvass jó könyveket, jegyzetelj, írd naplót, bővítsd a baráti körödet! A jó könyvek olvasása nemcsak az intellektuális életnedvek áramlását állítja a megfelelő irányba, hanem időnként kincseket hoz a felszínre.

Néhány évvel ezelőtt elolvastam James „Scotty” Reston legújabb könyvét (*Deadline, a Memoir; Határidő – emlékiratok*), melyben korai éveiből mond el történeteket, amikor még a New York Times riportere volt.

Reston az angliai országos díjugrató versenyről tudósított az 1930-as években. Azzal bízták meg, hogy a győztes nevét sürgősségi táviratban jelentsé. A Times elsőként akarta közölni a végeredményt, ezért Reston gondos előkészületeket tett annak érdekében, hogy megelőzze a konkurenciát. Abban a pillanatban, ahogy a győztes ló átvágtatott a célvonalon, ő már át is táviratozta az eredményt az Atlanti óceán túlsópartjára.

Nagyon szoros volt a verseny; két ló, Battleship és Royal Danielli vezetett fej-fej mellett. Amikor átvágtattak a célvonalon, Reston nem várva meg a bírői döntést, – elküldte a táviratot: „Sürgős: Royal Danielli nyerte az országos díjugrató versenyt”.

Csak hosszas várakozás után hirdették ki a hivatalos végeredményt: „A győztes: *Battlehsip*”.

Reston gyorsan visszaszaladt, és újabb táviratot küldött: „*Sürgős visszavonva: Battleship nyerte az országos díjugrató versenyt; ismétlem: Battleship, nem Royal Danielli!*”

Saját bevallása szerint két leckét is megtanult: (1) ha lehet, légy te az első, de ne tévedések árán, (2) azért hibázott, mert a célvonalal nem egy irányban helyezkedett el, hanem egy bizonyos szögben látott rá, és ezért ítélte meg rosszul a végeredményt.

„*Azt is megtanultam, hogy az életben sok minden az egyén nézőpontjától függ... az én szemszögemből semmi sem tűnik ugyanolyannak, mint valaki más szemszögéből.*” Azzal fejezte be a történetet, hogy egy vele lévő tapasztalt veterán mondását kommentálta: „*Összhangban kell lenned a céllal, ha hiteles szeretnél lenni' – sohasem felejtettem el ezt a megjegyzést.*”

Szolgálatom során megtanultam, hogy mennyire értékes, ha igehirdetéseimről részletesebb jegyzeteket készítek. Vannak olyan régi jegyzeteim, melyeket csak vázlatosan vetettem papírra, és – még ha az életem múltja is rajta – nem tudnám a történeteket és illusztrációkat felidézni.

A naplórás megmozgatja az elmédet, friss, csodálatos dolgokkal tágitja ki látásmódodat, és az életet a szellemeden keresztül fogod szemlélni. Valaki így fogalmazott: „*A leghalványabb tinta is felülmúlja a legjobb emlékezetet.*”

Nem tudnám felidézni az életem eseményeinek és meglátásaimnak részleteit, ha nem lennének leírva, de így szép emlékeim megmaradnak a naplóban.

Legtöbben, akik teljes idejű szolgálatban veszünk részt, csak nagyon szűk baráti társaságban mozgunk, és ha esetleg nem hívó emberrel találkozunk, rövidzárlat keletkezik. Könnyen a gyülekezeti tagokra hagyjuk őket.

Amikor Long Beach-re kerültem pásztorként, az egyik keresztyén barátom elvitt az Athletic Club épületéhez.

– Be kell lépned, ha meg akarod ismerni a várost, és barátkozni szeretnél. – mondta. Lehet, hogy ezek az emberek soha nem jönnek el a gyülekezetedbe, de nagy hatással lehetsz rájuk, ha megismered őket.

Beléptem, és a Long Beach-en eltöltött pásztoréveim alatt valóban ez lett az egyik legjelentősebb szolgálati és kapcsolatépítő helyem. Elképesztő, milyen ajtók nyílnak meg, ha a tenispályán ismerkedsz meg emberekkel...

ÉPÍTS FEL JÓ SZELLEMISSÉGET ÉS POZITÍV HOZZÁÁLLÁST

Lucy megszólalt:

– Az élet olyan, mint amikor egy óceánjárón utazunk. Vannak, akik a fedélzeti széküket a hajó elejébe viszik, hogy lássák, merre mennek. Vannak olyanok is, akik inkább a hajó hátuljában csoportosulnak, hogy abban gyönyörködjenek, ahol már jártak. Te melyik fajta vagy?

– Nem tudom – válaszolta Charlie Brown. Még sohasem sikerült kinyitni a székemet...

Ennek a Snoopy-jelenetnek megvan a maga pásztori megfelelője. Nem azért, mintha semmit sem tudnánk megcsinálni, hanem mert szerepünk inkább olyan, mint azé az apukáé, aki gyermekeinek egy könnyen összeszerelhető hintát hoz haza egy dobozban. Sok könny és kínlás kíséri a folyamatot a győzelemig, míg a hinta végül elkészül.

„...ilyen a bölcsesség a lelkednek: ha megtalá-

lod, van jövendőd, és reménységed nem semmisül meg” – mondta Salamon (Példabeszédek 24:14).

Nemrégem hallottam Stephen R. Covey-t, a *Principle-Centered Leadership (Alapelv-orientált vezetés)* c. könyv szerzőjét a jó vezetők 8 jellemzőjéről beszélni. Ugyanezeket a tulajdonságokat találhatjuk meg az egészséges szolgálattevőkben is.

1. Keresd meg a módját, hogyan fejlesztheted magad olvasással, kérdésekkel és tréningeken való részvétellel. „*Legtöbben a múlt tanulmányaira hagyatkoznak*” – mondja Covey, „*ahelyett, hogy a folyamatos fejlődés lelkületét vennék át.*” Ha te magad nem vagy elkötelezettje annak, hogy akár ke-

A szolgálattevő személyes életének „ismeretlen” részei, ha rendben vannak, titkos kincsekkel járulhatnak hozzá a kiteljesedett, egész élethez

mény munkával is fejleszd magad, nehéz elvárni másoktól, hogy ugyanezt tegyék.

2. Szolgálat-orientált légy. Más szóval: először azt a kérdést tedd fel magadnak, hogy mire van szüksége másoknak, ne pedig azt, hogy neked mire van szükséged.

3. Pozitív energia sugározzon belőled, kerüld el a pesszimizmust.

4. Higgy más emberekben – erősíts másokat, lásd meg értéküket, jószágukat, potenciális lehetőségeiket.

5. Dolgozz a család, a munka és a társadalom között megosztott élet egyensúlyáért.

6. Tekints az életre úgy, mint egy nagy, kalandos utazásra. Bensődben bizonyosság legyen, minden napot pedig új, friss módon szemlélj.

7. Értékelj a sokszínűséget – lásd be, hogy módszereid nem az „egyedül üdvözítő módszer” szinonimái. Egy-egy új alternatíva izgalmakat, nem pedig fenyegetést hordoz magában.

8. Viselj gondot magadra. Testileg edzéssel, hogy egészséges maradj, intellektuálisan olvasással (kapcsold ki a televíziót), szellemileg pedig imádkozással, és azáltal, hogy az inspiráló dolgokra összpontosítasz.

Ezek a tulajdonságok a lelkiület és hozzáállás kialakulásának gyakorlati oldalát mutatják be.

ÉPÍTS KELLEMESE, BARÁTSÁGOS OTTHONT CSALÁDODNAK

Mindenek előtt az otthonom mutatja be Krisztus Gyülekezet iránti szeretetét. Ez Isten királysága növekedésének legjelentősebb területe, és köztem és a feleségem között kezdődik.

Néhány évvel ezelőtt egy este – lefekvés előtt – Judy-val, a feleségemmel beszélgettünk. Egy bizonyos dologgal kapcsolatban elmondta gondolatait, de én nem osztottam a véleményét. Első reakcióm az volt, hogy kifogást emeljek az álláspontjával szemben – mint azelőtt mindig, nem egyszer igen erélyesen –, de vissza-

fogtam magam. Inkább szemébe néztem, rámosolyogtam, és azt mondtam:

– Édesem, nem vagyok erről teljesen meggyőződve, de bármit is gondolsz, mondasz vagy érzel az ügy felől, én mindenképp szeretlek.

Nem hiszem, hogy amit mondtam, hanem inkább a mód, ahogy az Úr segített kimondanom, az volt, ami miatt a vállamra dőlt, és nagyot sóhajtva mondta:

– Hát nem lenne jó, ha visszafelé élhetnénk az életünket, és a házasságunkat az évek alatt összegyűlt tapasztalatokkal kezdhethetnénk? Oly sok évet töltöttünk azzal, hogy ellentétes nézeteinket próbáltuk megvédeni, és egymást kiigazítani, mert nem láttuk, milyen fontos a másoknak olyan teret biztosítani, ahol ő is boldog lehet.

Ez lehet az egyik leggyakoribb feszültségforrás a házastársak között – megfojtani a másikat: a *kellene, kell* és *tudhatnád* zsarnoki érvényszerzésével, esélyt sem adva neki a felnőtté válásra, hanem saját tapasztalatainkkal a földbe döngöljük őt. A fák és virágok is úgy növekednek a legjobban, ha teret, napsütést és vizet biztosítunk számukra. Az emberek is.

A szolgálattelévő személyes életének „ismeretlen” részei, ha rendben vannak, titkos kincsekkel járulhatnak hozzá a kiteljesedett, egész élethez.

Isten az Ő munkájára hívott el bennünket, és ehhez sokféle kegyelmét is biztosítja:

„Ezért tehát nem vagytok többé idegenek és jövevények, hanem polgártársai a szenteknek és háza népe Istennek. Mert ráépültetek az apostolok és a próféták alapjára, a sarokkő pedig maga Krisztus Jézus, akiben az egész épület egybeilleszkedik, és szent templom-má növekszik az Úrban, és akiben ti is együtt épültök az Isten hajlékává a Lélek által.” (Efézus 2:19–22)



T. Ray Rachels
az Assemblies
of God amerikai
püünkösdi közösség
dél-kaliforniai
körzetének elnöke
(Irvine, Kalifornia, USA)

TÁRHÁZ

Teológiai cikkek sorozata keresztyén vezetők számára
Az amerikai ENRICHMENT c. magazin változatának magyar nyelvű kiadása

Ingyenes bemutató példányért
hívja a 06-1/222-0086-os
telefonszámon
az Evangéliumi Püünkösdi
Közösség Országos Titkárságát!

Amennyiben kiadványunk elnyerte tetszését,
a kiadás költségeihez 3000 Ft/év adománnyal
hozzájárulhat, mi pedig rendszeresen elküldjük
Önnek a megjelent példányokat.

Levél cím: 1143 Bp., Gizella u. 37.

David Yonggi Cho

ELHÍVÁS AZ IMÁDKOZÁSRA

Ahhoz, hogy a hívek Istenben gyönyörködjenek, és az Ő teljességében járjanak minden nap, olyan pásztor kell, aki elvezeti őket a vízhez, és ott lakik velük az élet folyamánál

Lélegzetelállító élmény az Egyesült Államok nyugati partvidékén fekvő kaliforniai-fenyőerdőkben tett látogatás. A magasba törő fák láttán csodálattal tölt el növekedésük, szépségük és erejük.

Nem tehetek róla, de pásztorként mindenféle összehasonlítást végzek a keresztén növekedéssel és fejlődéssel kapcsolatban. Milyen mélyre eresztették le gyökereiket ezek a fák, hogy megfelelő táplálékot kapjanak az ilyen mértékű növekedéshez! A zsoltáros szavai jutnak eszembe: „Boldog ember az, aki nem jár a bűnösök tanácsa szerint, nem áll a vétkesek útjára, és nem ül a csúfolódók székére, hanem az ÚR törvényében gyönyörködik, és az ő törvényéről elmélkedik éjjel-nappal. Olyan lesz, mint a folyóvíz mellé ültetett fa, amely idejében megtermi gyümölcsét, és nem hervad el a lombja. Minden sikerül, amit tesz” (Zsoltárok 1:1–3).

A keresztyének is növekedhetnek úgy, mint az örökzöld kaliforniai-fenyők, és az élet nehézségei fölé emelkedhetnek. Ezért a nehézség nem lesz más, csak probléma, Isten viszont hatalmasabb minden problémánál, és Ő minden szükségben több az elegendőnél. Az első előfeltétel az, hogy a folyóvíz mellé legyünk ültetve. Ez az a hely, ahol gyökereink mélyen az élet vízének folyamába hatolhatnak, és gyümölcsöt teremhetünk, amikor eljön az ideje. Itt nem kell kiszáradnunk a próbákban és élvezhetjük Isten jelenlétét. Ahhoz, hogy a hívek Istenben gyönyörködjenek, és az Ő teljességében járjanak minden nap, olyan pásztor kell, aki elvezeti őket a vízhez, és ott lakik velük az élet folyamánál. Ebben benne foglaltatik a pásztor személyes imaélete is. Istenben gyönyörködni elsősorban azt jelenti, hogy az imádság által megismerjük Őt. Imádság által megismerni Őt pedig nem lehet anélkül, hogy a Szent Szellemmel következetes, elkülönített időt töltenénk együtt.

Találkoztam olyan vezetőkkal, akik azt mondták, hogy nincs idejük egyedül lenni az Úrral napi egy órát. Vezetés vagy igehirdetésre való készülés közben imádkoznak, pedig minden pásztornak szüksége van munkától mentes, Istennel eltöltött időre, amikor naponta elcsendesedve belső ember friss érintést kaphat Isten Szellemétől.

Keresztyén életem korai szakaszában szükségét éreztem, hogy minden nap imádkozzak, és Bibliát olvassak. Nem esett nehezemre a nap kezdetén egy órát vagy többet imádkozni, mert a Szent Szellem készítetett rá. Azóta megtanultam, hogy micsoda érték, ha az ember felismeri, amikor Isten Szelleme imádkozásra invitálja, ő pedig engedelmeskedik a hívó szónak, mert tudja, hogy Isten ismeri az előtte álló nap eseményeit.

Az évek multával Isten jelenléte állandó lett, és megtanultam minden nap beszélni Vele. Gyökereimet mélyre eresztettem az Igében, és az Igéből származó táplálék gazdagította a prédikációimat. A prédikációk az embereket gazdagították, és hamarosan több időt töltöttek imádságban.

A Szent Szellem ma is arra inspirálja a pásztorokat, hogy vonuljanak félre imádkozni, felfrissülni. Figyelj oda, és engedelmeskedj! Sok mindennel elfoglalhatjuk magunkat egész nap, mondhatjuk magunknak, hogy nincs egy órnyi időnk, mert a programunk telítve van, de arra mindig szakítunk időt, amit a legfontosabbnak tartunk. Az ima a legfontosabb fegyelmélettségi tényező egy pásztor életében. Rólunk fest képet, hogy mennyit imádkozunk. Nem segíthetsz valakinek anélkül, hogy szükségeire konkrét kijelentést, bölcsesség igéjét ne kapnál. Nem lehet az embereket Istennel mélyebb közösségbe bevezetni, ha a pásztor maga nem élte át ugyanezt. Napi öt perc imádkozás pedig nem termi meg Isten túlradó jelenlétét mindennapos szolgálathoz, vagy elmélyült életünkhöz. Különösen igaz ez a mai szükségekkel, döntésekkel és zavargásokkal teli világunkban.

A második előfeltétel az, hogy a pásztor élen járjon a gyülekezet imádkozó közösségé válásában – nem arról beszélek, hogy a gyülekezet a nyilvános alkalmakon egy-két percet imádkozik, hanem hogy olyan tagokból épül fel, akik buzgón imádkoznak. Ha nagy vágyakozással keressük Istent, az Úr találkozni fog velünk. Amikor imádatra gyűlünk össze, Isten jelenlétére van szükségünk. Amikor Ő megjelenik, küszködésünk alól egyszerűen felszabadulunk, és nagy öröm költözik a szívünkbe. Ha nincs öröm, miért jönnének az emberek a gyülekezetbe? Amikor imádkozunk, megjelenik Isten Szelleme, Ővele pedig öröm jön. Amikor az emberek megtapasztalják jelenlétét – felszabadulást szellemükben, melyet öröm követ –, a gyülekezet vonzani fogja a bűnösöket, sebzetteket és szükségben lévőket.

Az erőteljes ima kiűzi az ördögöt és megtöri a kötelékeket. Sok eltávolodott ember tér vissza a gyülekezetbe, de csak miután az életük megtört és megromlott. Olyan gyülekezetet keresnek, ahol szívesen látják őket és imádkoznak szabadulásukért, hogy megtörjenek a múlt kötelékei. A világi kellemes programok mindenki számára vonzóak, de az imádkozó gyülekezet vissza vonzza ezeket az embereket Istenhez.

A te és az én gyülekezetem ilyen gyülekezet lesz, ha a pásztorok imaélete megtelik Isten erejével. Gyülekezeteinknek olyanoknak kellene lenniük, ahol a betegek meggyógyulhatnak, a bűn által összetört életek megváltozhatnak, az emberek Istentől megoldást kaphatnak problémáikra.

Emlékezz a hatalmas kaliforniai-fenyőkre, melyek magasan a menny felé mutatnak. Kérd Istent, hogy újítsa meg imaéletedet, töltsse meg a Szent Szellem erejével, hogy szolgálathoz is – melyet Isten bízott rád – hatással lehessen. Légy bátor! A te városodban is megtörténhet. Megteszi az Úr, ha addig keresed, míg meg nem érint ismét. A választás a te kezében van!

David Yonggi Cho

a Yoido Teljes Evangéliumi Gyülekezet
(Szöul, Dél-Korea) vezető pásztor, valamint
a World Assemblies of God Pentecostal Fellowship
(Assemblies of God Pünkösdi Világközösség) elnöke



Craig S. Keener

Ellenezte vagy helyeselte Pál a nők szolgálatát?

Manapság a gyülekezetekben igen időszerű téma a nők szolgálatban betöltött szerepe. Ez először is azért nagyon fontos, mert mindenki ajándékára szükség van, akit Isten a gyülekezet szolgálatára elhívott. Ugyanakkor ez a kérdés túlmutat a gyülekezet belső ügyein. A világi gondolkodók egyre inkább azzal támadják a keresztyénséget, hogy nőellenes, és így a modern világ számára jelentéktelen.

Az Assemblies of God, és más szentségi mozgalmakban, vagy a pünkösdi ébredésben született felekezetekben már jóval azelőtt helyet biztosítottak a nőknek a szolgálatban, mint ahogy a nők szerepe a világjak liberális vesszőparipájává vált volna.¹ Ehhez hasonlóan a XIX. században lezajlott történelmi missziós terjeszkedés idején is a misszionáriusok kétharmada nő volt. A XIX. századi, a nők szavazati jogáért harcoló nőmozgalom eredetileg abból az ébredési mozgalmából nőtt ki, amelyet Charles Finney és társai vezettek, akik a rabszolgaság eltörlését is szorgalmazták. Ezzel ellentétben azok, akik a Bibliában megjelenő kultúrát minden esetben a Biblia üzenetével azonosították, elfogadták a rabszolgatartást, és elutasították a nők szolgálatban való részvételét.²

Bibliás keresztyéneknek viszont nem lehet az ügyet egyháztörténeti precedensekkel elintézni; a Szentírásnak kell megalapoznia ítéletünket. Mivel napjaink heves vitája Pál tanítására összpontosít, az ő írásait fogjuk megvizsgálni, de előbb röviden hadd foglaljunk össze más, a témába illő bibliai tanításokat.

NŐK SZOLGÁLATA A BIBLIA MÁS RÉSZÉIBEN

Mivel Pál a zsidó Szentírást is és Jézus szavait is Isten Igéjeként fogadta el, röviden fel kell térképeznünk, hogy mi a helyzet a nők szolgálatával ezekben a forrásokban. Az ősi, korabeli világ, melynek Izráel is része volt, a férfiak világa volt. Az, hogy Isten egy adott kultúrában szólt Izráelhez, még nem jelenti azt, hogy az a kultúra önmagában szent lett volna. A kultúrának része volt a többnejűség, a válás, a rabszolgatartás, és még néhány olyan életviteli gyakorlat, amelyet ma szentségtelennek tartunk.

Az ősi, izráeli társadalom férfidomnanciája ellenére, Isten néha nőket hívott el vezetőnek. Amikor Jósiás az Úr szavára volt kíváncsi, elküldte Hilkijja főpapot egy olyan személyhez, aki kétségtelenül az egyik legjelentősebb próféta volt abban az időben: Huldához (2 Királyok 22:12–20). Debóra nem csak próféta volt, hanem Izráel bírja is (Bírák 4:4). Ő volt az első számú emberi tekintély az országban. Ő az egyik olyan bíró (nem volt túl sok), akivel kapcsolatban a Biblia nem említ negatívumot (Bírák 4–5).

Habár az első században zsidó nők csak nagyon ritkán tanultak rabbiknál úgy, mint a férfiak (ha egyáltalán tanultak),³ Jézus hozzájárult, hogy nők is csatlakozzanak csapatához (Márk 15:40–41; Lukács 8:1–3) – valószínűleg saját népe és kora kultúrájának nagy megbotránkozására.⁴ Mintha ez önmagában nem lenne elég megbotránkoztató, még azt is megengedte, hogy egy asszony „a lábához üljön” (Lukács 10:39) – olyan pozícióba helyezkedjék, amely alapvetően tanítványok részére volt fenntartva. A többi zsidó rabbi nem engedte meg, hogy tanítványai között nők legyenek. Egyébként a tanítványok gyakran tanuló tanítók voltak.⁵ Az már minden bizonnyal túl megbotránkoztató lett volna, hogy nőket is elküldjön igehirdető körútra (Márk 6:7–13). Az evangéliumok viszont egyöntetűen arról számolnak be,

hogy Isten éppen nőket választott ki arra, hogy a feltámadás első tanúi legyenek – annak ellenére, hogy az első századbeli férfiak sokszor nem fogadták el a nők bizonyágtételét.⁶

Jóel nyíltan hangsúlyozza, hogy amikor Isten majd kitölti Szellemét, nők éppúgy prófétálni fognak, mint férfiak (Jóel 3:1–2). Pünkösdkor Isten egész népe egyenlő joggal várhatta a Szent Szellem ajándékait (Cselekedetek 2:17–18), mint ahogy a megváltás egyben azt is jelentette, hogy férfinak és nőnek ugyanolyan kapcsolata lehet a Mindenhatóval (Galata 3:28). Isten Szellemeinek későbbi kiáradása gyakran ugyanerre az eredményre vezetett.

IGESZAKASZOK, AHOL PÁL HELYESLI A NŐK SZOLGÁLATÁT

Kultúrájának nemi előítéletei ellenére Pál gyakran helyeselte a nők szolgálatát. Kevés kivételtől – néhány kortárs filozófusnőtől – eltekintve a „felsőoktatás” férfi terület volt. Mivel az ókorban a mediterrán vidékeken legtöbbször funkcionális analfabéták voltak, azok, akik jól tudtak olvasni és beszélni, általában tanítói funkciót töltöttek be, és ezek szinte kizárólag férfiak voltak.⁷ Az első századokban a legtöbb férfi – mint Philón, Josephus és sok más későbbi rabbi is – a szélesebb értelemben vett görög-római kultúra előítéletét tükrözte.⁸

A nők szerepe területenként más és más volt. Pál írásaiból egyértelműen kitűnik, hogy korának haladóbb gondolkodású írói közé tartozott, nem volt sovíniszta. Az evangélium hirdetésében sok munkatársa nő volt.

Pál megdicsérte annak a nőnek a szolgálatát, aki elvitte levelét a római keresztyéneknek (Róma 16:1–2). Fébé a kenkhreai gyülekezet szolgálója volt. A „szolga” diakónusra utalhat, ami a korai egyházban néha adminisztratív felelősségekört jelölt. Leveleiben viszont

Pál legtöbbször szabadon alkalmazta ezt a kifejezést arra a személyre – akár önmagára is –, aki Isten Igéjének szolgálatában állt (1 Korinthus 3:5; 2 Korinthus 3:6; 6:4; Efézus 3:7; 6:21). Fébét sokak „pártfogó”-jának vagy „segítő”-jének is nevezi (Róma 16:2); ez a kifejezés gyakorlatilag azt jelenthette, hogy a gyülekezet patrónusa, szponzora volt, és valószínűleg az övé volt az a ház is, ahol a kenkhreai gyülekezet összejött. Ez tiszteletreméltó pozícióra emelte őt a gyülekezetben.⁹

Nem Fébé volt az egyetlen tekintéllyel bíró asszony az egyházban. Jóllehet, Pál körülbelül kétszer annyi férfit köszöntött, mint nőt a Római levél 16. fejezetében, az is igaz, hogy körülbelül kétszer annyi nő szolgálatát dicsérte meg, mint férfié. (Vannak, akik a Bibliában említett szolgálattelvők közötti férfi dominanciát a nők szolgálata ellen fordítják, de az effajta érvelés a férfiak szolgálata ellen fordítható ebben az igeszakaszban.) Ezek a dicséretes Pál érzékenységéről beszélnek, amelyet a nők elnyomásával kapcsolatban tanúsított. Ez – saját népe és kora – kultúrájának a női szolgálatról alkotott előítéletei ismeretében igen figyelemre méltó.

Ha Pál az ókori szokások szerint járt el Priszka (Priscilla) dicséreténél, akkor azért említhette őt férje, Akvila előtt, mert magasabb pozíciója lehetett (Róma 16:3–4). Máshol azt látjuk, hogy Priszka, férjével együtt egy másik igehirdetőnek, Apollónak magyarázza az Igét (Cselekedetek 18:26). Pál két másik apostoltársát is megemlíti: Andronikoszt és Juniászt (Róma 16:7). Annak ellenére, hogy a Juniász egyértelműen női név, vannak írók, akik elvetik annak eshetőségét, hogy Pál nő apostolra gondolt volna,¹⁰ és azt mondják, hogy a Juniász a *Juniánusz* férfinév rövidült változata. Ez a rövidülés viszont sehol nem fordul elő, valamint az utóbbi időben nyelvtanilag lehetetlennek bizonyult a *Junias* latin név esetében. Ez a megállapítás nem az adott szövegből ered, hanem teljes egészében abból a feltételezésből, hogy nő nem lehetett apostol.

Más helyen Pál két másik nő filippibeli szolgálatára is utal, akik - számos férfi szolgatársához hasonlóan – az evangéliumért végzett munkájában osztoztak (Filippi 4:2–3). Mivel vallásilag a nők jellemzően előkelőbb szerepet töltöttek be Macedóniában, mint a római világ többi részén,¹¹ Pál munkatársnői gyorsabban juthattak magasabb gyülekezeti pozícióba (ld. Cselekedetek 16:14–15).

Igaz, hogy Pál a prófétákat második helyre sorolja az apostolok után (1 Korinthus 12:28), de a héber Szentírást (2 Mózés 15:20; Bírák 4:4; 2 Királyok 22:13–14) és a korai keresztyén gyakorlatot (Cselekedetek 2:17–18; 21:9) követve, a prófétánők szolgálatát is elismerte (1 Korinthus 11:5). Így a lényegét tévesztik szem elől azok, akik arra hivatkoznak, hogy Pál nem említi név szerint női pásztorokat. A férfiak közül is csak nagyon ritkán nevez néven pásztorokat. Legtöbbször egyszerűen szolgálati útítársait említi meg, akik természetesen férfiak voltak. Leg-

többször a „szolga” és a „munkatárs” szavakat használja – mindkét megnevezést egyébként nőkre is vonatkoztatva (Róma 16:1,3). Az adott kultúrát figyelembe véve természetesnek vehetjük, hogy kevesebb nő érte el azt a fajta társadalmi függetlenséget, amely a szolgálat végzéséhez szükséges volt. Pál megdicsérte és ajánlotta azokat, akik ezt elérték, – beleértve a női apostolokat és prófétákat is –, az egyház legnagyobb tekintéllyel járó hivatalait.

Míg a tárgyalt igeszakasz és a hozzá hasonlók alapján Pált korának haladóbb írói közé sorolják, napjaink fő vitája az olyan igeszakaszokról zajlik, ahol úgy tűnik, hogy ellenzi a nők szolgálatát. Mielőtt rátérnénk ezekre, meg kell vizsgálnunk egy olyan textust, ahol Pál egyértelműen egy helyi kulturális helyzet tár fel.

PÁL A FEJBEKÖTÉSÉRŐL

Pál gyakran pártfogásába vette a különböző nembeliek szerepének kölcsönösségét,¹² ugyanakkor ő is saját kultúrájának határain belül mozgott, amikor az evangélium érdekében erre volt szükség. A fejbekötésről szóló tanításával kezdjük, mert igaz, hogy ez nem közvetlenül kapcsolódik a nők szolgálatához, de segít megértenünk a többi igehelyet is. A keresztyének többsége egyetért abban, hogy ma az asszonyoknak nem kell bekötni a fejüket a gyülekezetben, ugyanakkor sokan nem ismerik fel, hogy Pál ugyanolyan gondolatmenet mentén érvel az asszonyok fejbekötésével kapcsolatban, mint a nők gyülekezetben való beszédével kapcsolatban. Mindkét esetben általános alapelvekből kiindulva konkrét kulturális helyzetet tárgyal.

Amikor Pál az asszonyokat fejük bekötésére inti a korinthusi gyülekezetben (csak itt tanít erről a Szentírás), olyan szokás szerint tesz, amely abban az időben számos keleti kultúrában közzismert volt.¹³ Különböző okokból a nők is és a férfiak is bekötötték a fejüket,¹⁴ de a férjezett asszonyok különösen azért tették ezt, hogy a férjükön kívül más férfi ne vágyakozzék a hajuk után.¹⁵ Közönségesnek tartották a fedetlen fejjel mutakozó férjezett asszonyt, akitől házasságtörés címén el kellett válni.¹⁶ A fejbekötés jelentése miatt abban a kultúrában Pál arra kérte az egyébként szabadságban élő asszonyokat, hogy fedjék be a fejüket, hogy ne botránkoztassanak meg másokat. A fejbekötés melletti érvelésében említi azt a tényt, miszerint Ádám teremtett először; abban a kultúrában ez az okfejtés az asszonyok fejének bekötése melletti érvnek számított.¹⁷

IGESZAKASZOK, AHOL PÁL KORLÁTOZHATJA A NŐK SZOLGÁLATÁT

Mivel néhány esetben Pál pártfogásába veszi a nők szolgálatát, nem érthetjük úgy a női szolgálattal kapcsolatos korlátozó rendelkezéseit, mintha azok általános érvényű tiltások lennének.

Ehelyett Pál inkább egy konkrét kulturális kérdést tárgyal, csakúgy, mint a fejbekötés esetében. Ezzel nem azt állítjuk, hogy Pál akár itt, akár másutt olyan Igét írt volna, amely csak egy bizonyos ideig lenne érvényes. Csupán azt érzékeltetjük, hogy nem általános érvényű az útmutatása, hanem egy bizonyos helyzetre adott választ, és így figyelembe kell vennünk az ott fennálló körülményeket ahhoz, hogy megértsük, hogyan alkalmazta volna ugyanazokat az alapelveket egy teljesen más helyzetben. A gyakorlatban manapság senki sem vonatkoztat minden egyes textust minden egyes helyzetre, még akkor sem, ha nagyon erőteljesen állítja, hogy egy bizonyos igeszakasz minden helyzetre érvényes. Például, nem nagyon küldtünk most vasárnap adományokat a jeruzsálemi gyülekezetnek (1 Korinthus 16:1–3). Ha a gyülekezeteink nem támogatnak özvegyeket, felvethetjük indokként, hogy a legtöbb ma élő özvegy nem szokta megmosni a szentek lábát (1 Timóteus 5:10). Hasonló módon elég kevesen támogatnák azt a kezdeményezést, hogy menjünk el Tróászba Pál köpenyéért; tudjuk, hogy mindezt Pál konkrétan Timóteusnak írta (2 Timóteus 4:13).

AZ ASSZONYOK MARADJANAK CSENBEN

Két igeszakasz első látásra ellentmondani látszik a fent tárgyalt haladó gondolkodású textusoknak. Ne felejtjük el, hogy a Bibliában csak ez a kettő hely van, ami esetleg úgy értelmezhető, hogy a nők szolgálatával kapcsolatban ellentmond Pál elismerésének.

Először is, Pál arra utasítja az asszonyokat, hogy hallgassanak, és az összejöveten felmerülő kérdéseiket tartsák meg otthonra a férjüknek (1 Korinthus 14:34–36). Ugyanakkor Pál nem értelmezte ezt a hallgatást általános érvényűnek, mert korábban ugyanebben a le-

vélben elismerte, hogy a gyülekezetben a nők imádkozhatnak és prófétálhatnak (11:5). A prófécia pedig magasabb rangú volt a tanításnál (12:28).

Az ókori görög kultúra ismerete segítségünkre siet abban, hogy jobban megértsük ezt az igeszakaszt. Nem minden magyarázat kielégítő, amit tudósok a múltban felvetettek. Vannak, akik úgy vélik, hogy egy írástudó később véletlenül toldotta bele Pál írásába ezeket a sorokat, de ennek az értelmezésnek a tárgyi bizonyítékai elég gyenge lábakon állnak.¹⁸ Vannak, akik azt gondolják, hogy Pál itt egy korinthusi álláspontot idéz (14:34–35), melyet azután megcáfol (36. vers); sajnos a 36. vers természetében nem tűnik cáfolatnak. Olyanok is vannak, akik azt a véleményt osztják, hogy a gyülekezetek – a zsinagógákhoz hasonlóan – nemek alapján ketté voltak választva, és így az asszonyok beszéde bomlasztó volt. Ez a nézet két ponton hibázik: **(1)** a zsinagógák nemi szegregációja valószínűleg csak évszázadokkal Pál kora után alakult ki, **(2)** a korinthusi keresztyének házaknál jöttek össze, ahol az építészeti kivitelezés is már eleve lehetetlenné tette az efféle szétválasztást. Olyan nézet is akad, miszerint Pál azokról az asszonyokról ír, akik visszaéltek a Szent Szellem ajándékaival, vagy akiknek problémájuk volt egy-egy prófécia megítélésével. Viszont – miközben igaz, hogy a szövegkörnyezet ezekkel a kérdésekkel foglalkozik – az ókori írók gyakran elkalandoztak a témától, és így a tárgyalt igeszakaszt is lehet, hogy csak a gyülekezeti fegyelem témája köti össze a kontextussal.

A következő magyarázat valószínűbbnek tűnik. Pál az Igében másutt támogatta az asszonyok imádkozását és prófétálását (11:5), tehát itt nem tilthatja a beszéd minden fajtáját. Tulajdonképpen az a gyülekezet, amelyben a nők énekelhetnek, már eleve nem értel-

mezi ezeket a verseket teljes csendként...) Mivel Pál csak egyféle beszédről ír, szem előtt kell tartanunk, hogy a 14:34–36 szakasz a feleségek kérdéseiről szól.¹⁹ Az ókori görög és zsidó előadásokon az elmélyültebb diákok, képzetesebb emberek gyakran értelmes kérdésekkel szakították félbe a szónoklatot. A nőket ugyanakkor a kultúra megfosztotta a tanulástól. A zsidó nők odafigyelhettek a zsinagógában, de a férfiakkal ellentétben velük nem mondták fel a Törvényt gyermekkorukban. Az ókori kultúra nagyfokú illetlenségnek tartotta, ha képzetlen személy olyan kérdésekkel lassította a tanítás menetét, melyek hiányos ismeretekről tettek bizonyosságot.²⁰ Pál tehát hosszú távú megoldást ad: a férjeknek személyes érdekük, hogy a feleségük tanuljon, és ezért otthon „zárkóztassák fel” őket. A legtöbb ókori férjnek kétségei voltak feleségük intellektuális képességei felől, Pál viszont az egyik leghaladóbb gondolkodású volt a témában írók között.²¹ Távolról sem elnyomásról van szó, hanem az ókori mérce szerint inkább felszabadította őket.²²

A jelen textus nem tilthatja azt, hogy nők az Úr szavát hirdessék (1 Korinthus 11:4–5), és a szövegkörnyezetben semmi sem sugallja azt, hogy Pál konkrétan megtiltotta volna a nőknek, hogy a Bibliából tanítsanak. Az egész Szentírásban az egyetlen igeszakasz, amelyet bárki közvetlenül a női bibliatanítás ellen hozhatna fel, az 1 Timóteus 2:11–15.

CSENDESSÉGBEN ÉS ALÁVETETTSÉGBEN

Az 1 Timóteus 2:11–15 szakaszban Pál megtiltja a nőknek, hogy tanítsanak, vagy hogy a férfi fölött uralkodjék. Legtöbben, akik támogatják a női szolgálatokat, ez utóbbi kifejezést „a hatalom magához ragadásaként” értelmezik,²³ – amit Pál a férfiaknál éppen úgy nem akarna látni, mint a nőknél – de a kérdés körül még viták folynak.²⁴

Bármilyen is a valóság, Pál itt is valami olyasmit tilt – hogy az asszonyok „tanítsanak” –, amit más helyen megengedni látszik (Róma 16; Filippi 4:2–3). Így feltételezhetően a helyi közösség adott konkrét helyzetében ad eligazítást. Mivel az olvasók éppen úgy ismerték a szóban forgó helyzetet, mint Pál, válaszát is a megfelelő módon értelmezték.

Valószínűleg nem véletlen egybeesés az a tény, hogy az Ige tanítását nőknek megtiltó szakasz ugyanabban a levélsorozatban található, amelyből egyértelműen megtudjuk, hogy a hamis tanítók nőket céloztak meg, és nőkön keresztül munkálkodtak. Pál Timóteushoz Efézusba írt levelei közelebb engednek a tárgyalt helyzethez: tévtanítók (1 Timóteus 1:6–7, 19–20; 6:3–5; 2 Timóteus 2:17) félrevezettek asszonyokat (2 Timóteus 3:6–7). Ezek az asszonyok valószínűleg (és főként) olyan özvegyek voltak, akiknek a házáat a tévtanítók összejöveteleikhez felhasználták. (Lásd 1 Timóteus 5:13. Az egyik görög kifejezés itt az ostobaság terjesztésére utal.)²⁵ Azért voltak az asszonyok a

legfogékonyabbak a tévtanításra, mert ők részesültek a legkevesebb képzésben. Ennek a magatartásnak kötelező vonzata a szemrehányás, amely egy olyan ellenségesen viszonyuló társadalomtól származik, amely egyébként is meg van győződve arról, hogy a keresztyének felforgatták a nők és a rabszolgák hagyományos szerepét.²⁶ Így Pál ad egy rövid távú megoldást: „*Ne tanítsanak*” (a jelen körülmények között), és egy hosszú távú megoldást is: „*Tanuljanak*” (1 Timóteus 2:1).

Amikor ma azt olvassuk, hogy „*csendben tanuljon*”, azt hisszük, hogy a hangsúly a „*csendben*” szón van. Az, hogy a nők csendben és alávetettségben tanuljanak, a társadalom felé való bizonyágtételüket is tükrözheti (ezek a nőktől általánosan elvárt jellemzők voltak). Viszont az ókori kultúrákban *minden* kezdő tanítványtól (a haladókkal ellentétben) megkövetelték, hogy csendben tanuljanak; ezért nem volt szabad az asszonyoknak kérdéseket feltenni (a fent említettek szerint). A szöveggörnyezetben ugyanez a „*csend*” szó az összes keresztyénre vonatkozik (2:2). Pál a nők esetében ugyanabból az okból tárgyalta ezt a témát, amiért a férfiaknak a viszálykodás lezárását tanácsolja (2:8). Ezek az jelenségek jellemezték az efézusi gyülekezetet. Ismét úgy tűnik, hogy a nők szolgálatával kapcsolatban Pál hosszú távú terve a felszabadítás volt, nem pedig az alárendelés. E kérdésben nem a nemi hovatartozás, hanem Isten Igéjének tanulmányozása játszik lényeges szerepet.

Pál alábbi érvelése az, ami a kutatókat leginkább arra készíteti, hogy megkérdőjelezzék ezt az – egyébként logikus – tényállást. Ádám és Éva szerepét tárgyalja (1 Timóteus 2:13–14). A teremtés sorrendjéből fakadó magyarázat volt viszont az egyik fő érv a feljebb tárgyalt asszonyok fejbekötésével kapcsolatban is (1 Korinthus 11:7–9). Más szóval: Pál néha azért idézi az Igét, hogy konkrét körülmények között eseti tanácsot adjon – amit nem általánosan minden egyes esetre vonatkoztat. Igaz, hogy Pál gyakran tesz általános érvényű kijelentéseket az Ószövetség alapján, de esetenként (mint például a fejbekötéssel is) analógiára épülő helyi magyarázattal él. Éva megcsalattatásáról szóló érvelése valószínűleg ez utóbbi kategóriába tartozik. Ha Éva megcsalattatása miatt az összes nőnek tilos tanítania, akkor Pál ezzel azt állítaná, hogy a nők könnyebben becsaphatók, mint a férfiak. (Ez esetben viszont az lenne a meglepő, hogy miért engedi Pál, hogy az egyik asszony a másikat tanítsa, hiszen így még nagyobb megtévesztésbe kerülnének.) Amennyiben viszont a megcsalattatás nem minden nőre vonatkozik, a tanítás tiltása sem vonatkozhat mindenkire. Pál a tanulatlan efézusi nők helyzetét szemléltethette Éva esetével; ugyanakkor Pál máskor nem csak nőkkel kapcsolatban beszél Éváról, hanem mindazokkal, akik megcsalattatásban vannak (2 Korinthus 11:3).²⁷

Nem valószínű, hogy Pál önmagának ellent mondana, amikor az Igében más helyeken elismeri a nők szolgálatát. Ezzel alátá-

masztja azt a feltételezést, hogy az 1 Timóteus 2:9–15-ben nem általános, minden nőre kiterjedő tanítási tiltást látunk, hanem egy konkrét helyzet megoldását.

Vannak, akik azt tartják, hogy a nőknek nem lehet tekintélyük férfiak felett, mert a férfiak a nők feje. A görög „*fej*” szóval kapcsolatban folyó számos vitától (pl. van, aki *forrásként* fordítja a *felettes tekintély* helyett)²⁸ függetlenül Pál a férjről beszélt, aki a felesége feje, nem pedig a férfi nemről, akik a női nem feje lenne. Továbbá, mi, pünkösdi-ek és karizmatikusok hisszük, hogy egy szolgálattevő tekintélye elhívásában és az Ige szolgálatában rejlik, nem pedig a szolgáló személyében. Ebben az esetben viszont a szolgálat szempontjából számunkra is, mint Pál számára, a nemi hovatartozásnak nincs jelentősége.

BEFEJEZÉS

Ma támogatnunk kell mindazokat, akiket Isten elhív – legyenek akár férfiak, akár nők –, bátorítva őket, hogy hűségesen tanulmányozzák Isten Igéjét. Férfira és nőre, minden egyes potenciális aratóra szükség van, mert a mezők már készek az aratásra!

Craig S. Keener (PhD)

az Eastern Seminary teológia Újszövetség tanára (Wynnewood, Pennsylvania, USA).

10 könyv szerzője – többek között:

Paul, Women & Wives

(*Pál, nők és feleségek*); és két,

a Christianity Today magazin által adományozott „legmagasabb szintű bibliai tanulmány” címmel kitüntetett könyv (1995, 1999):

IVP Bible Background Commentary:

New Testament

(*A Biblia hátterének kommentárja:*

Újszövetség; InterVarsity kiadó)

és *Commentary on the Gospel of Matthew* (*Máté evangéliuma kommentár*;

Eerdmans kiadó).

Jegyzetek:

- 1., *Victor Synan: The Holiness-Pentecostal Movement in the United States* /A szentség-pünkösdzizmus az Egyesült Államokban/ (Eerdmans kiadó, Grand Rapids, Michigan, USA; 1971) 188-89.o.
- 2., Lásd *S. Grenz és D. Muir Kjesbo: Women in the Church* /Nők a gyülekezetben/ (InterVarsity kiadó, Downers Grove; 1995) 42-62.o.; N. Hardesty: *Women Called to Witness* /Nők elhívással/ (Abingdon kiadó, Nashville; 1984); G. Ustry és C. Keener: *Black Man's Religion* /A fekete ember vallása/ (InterVarsity kiadó, Downers Grove; 1996) 90-94, 98-109.o.
- 3., Lásd ugyanott!
- 4., Lásd *G. Stanton: The Gospels and Jesus* /Az evangéliumok és Jézus/ (Oxford University Press; Oxford; 1989) 202.o.; *J. Stambaugh és D. Balch: The New Testament in Its Social Environment* /Az Újszövetség, [a mag] társadalmi közegében/ (Westminster kiadó, Philadelphia, 1986) 104.o.; *W. Liefeld: The Wandering Preacher as a Social Figure in the Roman Empire* /A vándorprédikátor, mint a római birodalom társadalmi alakja/ (Ph.D. disszertáció; Columbia University, 1967) 240.o. A kritikusok gyakran becsmérelték a nők által támogatott mozgalmakat. Lásd *E. P. Sanders: The Historical Figure of Jesus* /Jézus történelmi alakja/ (Penguin kiadó, New York, USA) 109.o.
- 5., Egy tanító lába „elé ülni” azt jelentette, hogy tanítványának lenni (Cselekedetek 22:3; m. Ab. 1:4; ARN 6, 38 A; ARN 11, 28.§ B; b. Pes. 3b; p. Sanh. 10:1, 8.§). Nők szerepéről Jézus szolgálatában lásd főként *B. Witherington III: Women in the Ministry of Jesus* /Nők Jézus szolgálatában/ in SNTSM 51 (Cambridge University Press, Cambridge; 1984)
- 6., Jézus kortársai általában kis becsben tartották a nők beszámolóit (Jos. Ant. 4.219; m. Yeb. 15:1, 8-10; Ket. 1:6-9; tos. Yeb. 14:10; Sifra VDDeho. pq. 7:45.1.1; vö. Lukács 24:11). A római jogban lásd *J. Gardner: Women in Roman Law and Society* /Nők a római jogban és társadalomban/ (Indiana University, Bloomington, Indiana, USA; 1986) 165.o.
- 7., Igaz, hogy a feliratok arról tanúsodnak, hogy némely zsinagógában a nők prominens helyet töltöttek be (ld. *B. Rooten: Woman Leaders in the Ancient Synagogue: Inscriptional Evidence and Background Issues* /Női vezetők az ősi zsinagógában: felirati bizonyítékok és háttér kérdések/ [Scholars kiadó; Chico, Kalifornia, USA; 1982]), de azt is bizonyítják, hogy ez a gyakorlat kivétel volt, nem pedig általánosság.
- 8., Pl. Philón Prob. 117; lásd továbbá *Safrai: Education*; in JPF 955; *R. Baer: Philo's Use of the Categories Male and Female*; in AZLGHJ 3 (Brill, Leiden; 1970).
- 9., Bővebben lásd *Keener: Women*, 237-40.o.
- 10., Mivel Pál sehol máshol nem veszi igénybe az apostolok dicséretét, a „figyelemre méltó apostol” lehet a legtermészetesebb értelmezése ennek a kifejezésnek (ld. pl. *A. Spencer: Beyond the Curse: Women Called to Ministry* /Az átkon túl: nők szolgálati elhívással/ [Hendrickson kiadó, Peabody, Massachusetts, USA; 1989] 102.o.).
- 11., Lásd *V. Abrahamsen: „The Rock Reliefs and the Cult of Diana at Philippi”* /Szikla domborművek és Artemisz kultusza Filippiben/ (Teológia-doktori disszertáció, Harvard Divinity School, 1986).
- 12., Lásd pl. *C. Keener: Man and Woman* /Férfi és nő/, 583-92.o. in Dictionary of Paul and His Letters (InterVarsity kiadó, Downers Grove; 1993) 584-85.o. megjegyzések
- 13., A zsidó kultúra azokhoz tartozott, ahol a férjzett asszonyoknak be kellett fedniük a fejüket (pl. m. B.K. 8:6; ARN 3, 17A; Sifre Num. 11.2.2; 3 Makk. 4:6). Más keleti népek viszonylatában ld. *R. MacMullen: Women in Public in the roman Empire* /Nők a nyilvánosság előtt a római birodalomban/ in Historia 29. (1980) 209-10.o.
- 14., Alkalmanként a férfiak (Plut. R.Q. 14, Mor. 267A; Char. Chaer. 3.3.14) és a nők (Plut. R.Q. 26, Mor. 270D; Char. Chaer. 1.11.2; 8.1.7; ARN 1A) siratáskor fedték be a fejüket. Hasonló módon mind férfiak (m. Sot. 9:15; Epict. Disc. 1.11.27), mind nők (ARN 9, 25§B) befedték a fejüket szegényükben. A római nők általában imádatkor takarták be a fejüket (pl. Varro 5.29.130; Plut. R.Q. 10, Mor. 266C) ellentétben a görög nőkkel, akik fedetlenül hagyták a fejüket (SIG 3. kiadás, 3.999). A Pál által tárgyalt szokással ellentétben egyik említett gyakorlat sem tett különbséget férfi és nő között.
- 15., A haj a férfi vágy elsődleges tárgya volt (Apul. Metam. 2.8.9; Char. Chaer. 1.13.11; 1.14.1; ARN 14, 35§B; Sifre num. 11.2.1; p. Sanh. 6:4, 1§). Ezért várta el sok nép, hogy a férjzett asszonyok bekössék a fejüket, miközben a hajadonok fedetlen fővel járhattak (pl. *Charillus 2 in Plut. Sayings of Spartans* /Spártaiak mondásai/, Mor. 232C; Philón Spec. Leg. 3.56).
- 16., Pl. m. Ket. 7:6; b. Sot. 9a; R. Meir in num. Rab. 9:12. Napjaink hagyományos mohamedán társadalmában hasonló szokásokhoz és érveléshez lásd *C. Delaney: „Seeds of Honor, Fields of Shame”* /„Tisztelet magyai, szegény mezeje”/ 35-48.o. in Honor and Shame and the Unity of the Mediterranean /Tisztelet és szegény és a Mediterrán egysége/ szerk.: D. Gilmore; AAA 22 (American Anthropological Association, Washington D.C., USA; 1987) 42, 67.o.; ld. még *D. Eickelman: The Middle East: An Anthropological Approach* /A Közel-kelet - antropológiai megközelítésben/ 2. kiadás (Prentice Hall, Englewood Cliffs, New Jersey, USA; 1989) 165.
- 17., Pál különféle érveiről lásd részletesebben *Keener: Women* /Nők/ 31-46.o.; vagy rövidebben *Man and Woman* 585-86.o. Az 1 Timóteus 2:9-10 hasonló háttéréről ld. *D. Scholer: „Women's Adornment: Some Historical and Hermeneutical Observations on the New Testament Passages”* *Daughters of Sarah* 6 (1980) 3-6.o.; *Keener: Women*, 103-7.o.
- 18., *G. Fee: The First Epistle to the Corinthians* /Az első korinthusi levél/ in NICNT (Eerdmans kiadó, Grand Rapids, Michigan, USA; 1987) 699-705.o. Fee-nek igaza lehet abban, hogy az egész nyugati hagyomány nem a szövegek környezetbe illőnek tartja ezt a szakaszt, de ez könnyen magyarázható az író elkalandozásával is (eléggé gyakori jelenség az

ókori írásokban), de még ezekben a szövegekben sem maradt ki az adott szakasz, hanem másik helyre került.

- 19., Pl. K. Giles: *Created Woman: A Fresh Study of the Biblical Teaching* /Teremtett nő – a Biblia tanításának friss elemzése/ (Acorn, Canberra; 1985) 56.o.
- 20., Lásd pl. *Plut. On Lectures* 4,11,13,18, Mor. 39CD, 43BC, 45D, 48AB; vö. tos. Sanh. 7:10.
- 21., Az egyik leghaladóbb gondolkodású alternatíva *Plut. Advice to Bride and Groom* /Tanács menyasszonynak és vőlegénynek/ 48, Mor. 145BC, aki a végén azonban az asszonyokat vádolta a saját magukra maradásuk miatt (48, Mor. 145DE).
- 22., Részletesebb dokumentációért lásd *Keener: Women 70-100.o.*; *B. Witherington III: Women in the Earliest Churches*, in SNTSM 59 (Cambridge University Press, Cambridge; 1988) 90-104.o.
- 23., További tárgyalásért lásd *Keener: Women*, 108-9.o.
- 24., A „*hatalmat gyakorolni*” értelmezés mellett szóló figyelemre méltó érveléshez lásd *Baldwin, Köstenberger és Schreiner cikkeit in Women in the Church: A Fresh Analysis of 1 Timothy 2:9-15* /Nők a gyülekezetben – az 1 Timóteus 2:9-15 újszerű elemzése/ (Baker kiadó, Grand Rapids, Michigan, USA, 1995).
- 25., Az asszonyok tevékenységét leíró, itt található görög kifejezés valószínűleg a tévtanítás terjesztésére utal; lásd *G. Fee: 1 és 2 Timóteus, Titusz*, in NIBC (Hendrickson kiadó, Peabody, Massachusetts, USA; 1988) 122.o.
- 26., A római társadalom feltételezését alapul véve, miszerint a keresztyénség eleve egy felforgató szekta, Pál a gyülekezet nyilvánosság felé való tanúskodására alkotott stratégiáját aláásó hamis tanítások (ld. *Keener: Women*, 139-56.o.) megengedhetetlenek voltak

- (vö. 1 Timóteus 3:2,7,10; 5:7,10,14; 6:1; Titusz 1:6; 2:1-5,8,10; A. Padgett: *The Pauline Rationale for Submission: Biblical Feminism and the 'hina' Clauses of Titus 2:1-10*, in EQ 59 (1987) 52.o.; D. Verner: *The Household of God: The Social World of the Pastoral Epistles*, in SBLDS (Scholars kiadó, Chico, Kalifornia, USA; 1983) 71.o.).
- 27., Az 1 Timóteus 2:15 esetleg az előző verseket ebbe a kategóriába sorolja; lásd *Keener: Women*, 118-20.o.
- 28., Catherine Clark Kroeger és mások azt vallják, hogy a szó forrást jelent, Wayne Grudem és mások pedig a felettes tekintély fordítást használják. Gordon Fee-vel én is úgy sejttem, hogy az ókori irodalom mindkét nézetet megengedi, de az bizonyos, hogy Pál olyan képet használ, ami saját korában közérthető volt (bővebben lásd *Keener: Women*, 32-36, 168.o.).

IGEMAGYAK

AZ ÉBREDÉS GYÜMÖLCSEI

Ézsaiás 6:1-9

BEVEZETÉS

Ézsaiás találkozott az Úrral, és ez megváltoztatta az életét. Amikor kapcsolatba kerülünk Istennel, az életünk nem marad érintetlen.

Ézsaiás átétele három részből állt: (1) felnézett, meglátta Istent; (2) befelé tekintett, meglátta saját magát; (3) kitekin-tett, meglátta a többiekét. Ha Isten jelen-létébe kerülünk, ébredés kezdődik.

ÜZENET

1) Látomás az Úrról (1-4. vers)

a) Személy (1. vers)

Ézsaiás az Urat látta felemelt, magas kirá-lyi székben. Talán Ézsaiás függő viszony-ban volt Uzzijjá királlyal, és nem találko-zott Istennel, míg Uzzijjá meg nem halt.

b) Szentség (2-3. vers)

A szeráfok elrejtették az arcukat.

i) Isten személye – Ő szent (3 Mózes 20:7)

ii) Isten terve – szent életet vár el (Zsidók 12:14)

iii) Isten munkája – gyakorlati szent-ség (2 Korinthus 7:1)

iv) Isten népe – a tiszta szívűek meg-látják Istent (Máté 5:8)

c) Szenvedélyes imádat (4. vers)

Az Úrról kapott látás szenvedélyes imádatra indítja Isten népét. Nem arra hívott el Isten, hogy körbeírjuk az evan-géliumot, hanem hogy bemutassuk.

2) Látomás a hiányosságunkról (5-7. vers)

a) Személyes élet (5. vers)

i) Romlott – (vö. Jeremiás 17:9)

ii) Tisztátalan – (ld. Róma 3:23)

iii) Nem elkötelezett – (vö. 2 Timó-teus 3:1-5)

iv) Méltatlan – Istent szemlélve meg-látjuk saját méltatlanságunkat.

b) Szent élet (6-7. vers; ld. Zsoltárok 103:3; 1 János 1:7,9)

3) Látomás másokról (8-9. vers)

a) Kapcsolat – A Mindenható jelen-létében látást kapunk az elveszet-tekről (ld. Máté 9:36).

b) Elhívás (6. vers) – Krisztushoz köze-lebb kerülve meghalljuk (el)hívását (János 15:16). Vannak, akik nem hallják ezt a hívást, mert szellemük-ben süketek.

c) Felszentelés (6. vers; Máté 4:19)

d) Megbízás (9. vers) – Noha a nép hallotta és elutasította Isten üzene-tét, az Úr nem akarja, hogy feladjuk.

KONKLÚZIÓ

Ha meg akarunk bizonyosodni afelől, hogy egy pálcá görbe, a legjobb módszer az, ha egy egyeneset teszünk mellé. Ha meglátjuk Istent, meglátjuk saját magunkat is. Az Ő jelenlétében állva meglátjuk saját méltatlanságunkat, hibáinkat. Miközben magunkat látjuk, és átéljük megtisztító munkáját, Isten megszólít, és megbíz a szolgálattal. Ez a hármas látás nem meg-előzi az ébredést, hanem abból fakad.

– Croft M Pentz

Waynesboro, Pennsylvania, USA

A KENET

criw, cristoV, anticristoV, carisma, cristianoV, criw, cristoV, anticristoV, carisma, cristianoV

A pásztor személyes életével foglalkozó tanulmányunkban helyénvaló megvizsgálni néhány származtatott görög szót, melyet az Újszövetségben a

kenet

kifejezésére használnak.

Hasznos, ha mindenekelőtt röviden a szótanulmányozás alapelveivel kezdjük.

Először is, minden egyes szövegösszefüggésben egy adott szónak csak egy jelentése van (ritka kivételektől eltekintve; pl. a szójátékok, melyek pontosan azért humorosak, mert nem a szokványos szóhasználatot követik). Minden egyes szónak több jelentésárnyalata lehet, melyből csak egy érvényes egy adott esetben.

Másodszor, a szótanulmány nem egyenlő egy koncepció tanulmányozásával. Koncepciót egy bizonyos szó jelenléte nélkül is meg lehet fogalmazni. Így lehetséges, hogy miközben egy szó egy bizonyos elgondoláshoz köthető, nem feltétlenül azt a bizonyos koncepciót közli minden egyes esetben.

Harmadszor, lehetetlen, hogy egy szó egy adott helyen az összes jelentését hordozza. Ezért nem helyes, ha egy szóról azt mondjuk, hogy az ezt és ezt jelenti, és utána rendszeres teológiai kiselőadást tartunk.

Tanulmányunkhoz ezért le kell szűkítenünk vizsgálódásunk fókuszát. Lehetséges lenne egy ilyen rövid cikkben a 'chrío' szó – és származtatott alakjai – minden egyes szemantikai részletére kitérni. Ugyanakkor célunk az is, hogy

megvizsgáljuk a két fajta kenet koncepcióját is, melyek időnként a 'chrío' szó – és származtatott alakjai – használata nélkül kerülnek kifejezésre, habár néhány kulcsfontosságú igeszakaszban ez utóbbi szavakkal szerepelnek.

Ezen hermeneutikai alapelvektől vezérelve jelen tanulmányunk a kenet kifejezés kétféle használatát vizsgálja: (1) az igehirdetésben megnyilvánuló erőre vonatkozót, és (2) a szolgálatban az „igazság”-gal összefüggésben működőt. Mindkettő elengedhetetlen a szolgálattevő személyes életében.

Dr. Martyn Lloyd-Jones, a nagyra becsült walesi református igehirdető hitt a Szent Szellembe történő bemerítésben, az erővel való felruházás megtéréstől elkülönülő eseményében, mint az igehirdetéshez szükséges kenet forrásában. Saját szószéki szolgálatában annyira fontosnak tartotta ezt a kenetet, hogy az alábbi tanácsot adta igehirdető társainak:

„Lehet, hogy jól képzett, kulturálisan kifinomult szolgálatod van, de e nélkül az erő nélkül haszontalan. Lehetnek olyan szolgálattevőid, akik tanult módon adnak elő, és még sok egyéb dolgot is tesznek, de ha ez az erő nincs jelen, a végén nem lesz belőle más, csak merő szórakoztatás. Keresd ezt az erőt, várd ezt az erőt, vágyakozz ez után az erő után, és amikor megérkezik, adj elsőbbséget Neki. Ne állj ellene. Engedd, hogy felszabadítson, és erejét kinyilvánítsa benned és rajtad keresztül.”¹

A fenti buzdításban Dr. Lloyd-Jones helyesen mutatja be a szószéki kenet fontosságát. Több mint pusztán információ az, ami az igehirdető és a hallgatóság között árad, amikor leszáll a Szent Szellem, és kenetet ad mind a prédikátorra, mind a hallgatóságra. Általában az igehirdető az az eszköz, akit Isten arra használ, hogy ezt a folyamatot beindítsa.

Ez a fajta kenet jellemzi az Assemblies of God szószékeit évtizedek óta, Isten szolgáit pedig már sokkal hosszabb ideje. Ez a kenet először nem az Azusa utcában jelent meg, nem is pünkösd napján. Sokkal ősbibb ennél. Az Ószövetségben a Szellem és erő kenete próféták, papok és királyok kiváltsága volt.²

Az Ószövetségben a kenet leggyakrabban a királyi felkenetésre volt használatos; a királyok közül is Dávid esetében kapott a legnagyobb hangsúlyt. Dávid első felkenetése megfelelő példa, és jól bemutatja a Szellemmel való felkenetés ószövetségi használatát.³

Amikor Sámuel olajjal felkenete (*mashach*) Dávidot, „akkor az Úr lelke szállt Dávidra, és attól kezdve vele is maradt” (1 Sámuel

Mint a legtöbb szellemi igazságnak, a kenetnek is megvan a maga sátáni megfelelője

Ha egy személy kenete valóban Istentől származik, akkor a Szentírás igazságát fogja élni és hirdetni

el 16:13). Hasonló módon kapták a Szent Szellem és az erő különleges felkenetését az ószövetségi próféták is, hogy Isten Igéjét hirdessék (pl. 1 Sámuel 10:1,5–7,10; 19:20,23–24; 2 Sámuel 23:2; 1 Királyok 19:16; 1 Krónika 12:18; 2 Krónika 20:14–17; 24:20; Ézsaiás 61:1 és idézete a Lukács 4:18–19-ben).

A kánonban az első utalás arra, hogy ez a kenet egy nap majd Isten egész népének adatik, a 4 Mózes 11:16–30-ban található. Isten 70 vént felkent Szellemével (itt a *ráhelyez* kifejezést találjuk), hogy prófétáljanak és Mózes segítségére legyenek. Amikor Eldád és Médád is prófétálni kezdett a táboron belül – akik egyébként vének voltak, de nem tartoztak a 70 közé –, Józsué elkezdett méltatlankodni. Mózes válasza (29. vers) jól tükrözi vágyát, miszerint „bárcsak az Úr egész népe próféta volna, és nekik is adná lelkét az Úr”.

Itt gyökeredzik az a bibliai reménység, hogy egy nap Isten majd az egész népet felkeni Szellemével; az a reménység, melyet bővebben Jóel próféta fejtett ki (Jóel 3:1-5), és amely pünkösd napján teljessé vált (Cselekedetek 2). Jelen vizsgálódásunk tárgya az, hogy ez a kenet hogyan kötődik az [ige]hirdetéshez.

Jézus, Dávid magja, bemelegítéskor kapta a királyi/prófétai kenetet (ld. Lukács 3:21-22). Péter így tesz bizonyosságot erről: „A názáreti Jézust felkenete [a 'chrító' ragozott alakja] az Isten Szentlélekkel és hatalommal” (Cselekedetek 10:38). Ugyanebben a versben Péter azt is összefoglalja, hogy mi az eredménye ennek a felkenetésnek: „szertejárt, jót tett, és meggyógyított mindenkit, akik az ördög igájában vergődtek” (ld. még Lukács 4:1,14–37). Jézus felkenetésének további jellemzője az volt, hogy olyan hatalommal hirdette az Igét, amely lenyűgözte az embereket (pl. 4:32).

Dávid leszármazottjaként és uralkodói mivoltában (Cselekedetek 2:25–36) Jézus

kitöltötte a Gyülekezetre a Szent Szellem és az erő kenetét, melyet Ő maga az Atyától kapott (33. vers). Ennek a kitöltésnek a célja az utolsó napokban jól ismert előttünk: erővel ruházza fel a Gyülekezetet, hogy tanú lehessen.

Isten Szellemé dinamikusan munkájának egyik jellemvonása az, amit Jézus szolgálatában is megfigyelhetünk: a kenettel teljes igehirdetés. Nézzük meg az újszövetségi apostolok és evangélisták prédikációit. Megtelve Szent Szellemmel Péter bátran hirdette az Igét (Cselekedetek 4:8kk).⁴ Péter bebörtönzése után, amikor a gyülekezet összegyűlt imádkozni, „megteltek mindnyájan Szentlélekkel, és bátran hirdették az Isten Igéjét” (Cselekedetek 4:31). Helyszűke miatt most csak megemlíthetjük Istvánt (Cselekedetek 6:8), Fülöpöt (8:6), Barnabást (11:22–26) és Agaboszt (11:27–30; 21:10–11).

Azután természetesen ott van Pál, aki megtelve Szent Szellemmel prófétált, tanított (pl. Cselekedetek 13:8–12), és bátran hirdette az Igét. A jelek pedig egész életében követték, mint ahogy erről a Cselekedetek könyve is (pl. 19:8–12), és levelei is (Róma 15:18–19; 2 Korinthus 12:11–13) beszámolnak. Pál apostol szolgálatának vezérelve és hatóereje Isten kenete volt. Elkötelezettje volt annak az igazságnak, hogy igehirdetése soha ne világi módszerek átültetésére és világi bölcsességre épüljön, hanem inkább a „Lélek bizonyító erejére”. Hallgatói hite pedig ne emberi bölcsességre, hanem Isten erejére támaszkodjon (1 Korinthus 2:1–5). Ez a Szellemmel és erővel való felkenetés, a mennyei olaj, amely nélkül jobb, ha nem állunk oda a szent helyre.

Mint a legtöbb szellemi igazságnak, a kenetnek is megvan a maga sátáni megfelelője. Az ördög démoni „kenetet” ad a hamis prófétáknak és tévtanítóknak, akik erőteljes jelekkel, ha lehetséges, még a választottakat is meg

akarják téveszteni (Márk 13:22; 2 Korinthus 11:13–15; 2 Thesszalónika 2:9–11; Jelenések 13:3–4). Ezek a hamis tanítók Krisztus szolgálattevőiként tüntetik fel magukat. Valójában álnok cselszövők, akik hamis evangéliumot hirdetnek, és az embereket nem a Szent Szellem, hanem más szellemek befogadására vezetik el (2 Korinthus 11:4). Így a szolgálattevők életében az erő és a kimagasló csodák önmagukban nem kizárólagosan bizonyító erejük Isten kenetére vonatkozóan. Létezik viszont egy „lakmuszteszt” a valódiság megállapítására, ez pedig a *kenet* szó egy másik használati területéhez kapcsolódik.

János Antikrisztusok elleni polémiája az I János 2: 18–27-ben található (ld. a 18-19. verset és a '*chríó*' származtatott alakjának, az '*antichristos*'-nak a használatát). Ezeknek az Antikrisztusoknak hamis kenete volt (27. vers), ami arra készítette őket, hogy elutasítsák az igazságot, és a hamis tanítást fogadják be (22. vers), majd végül elváljanak a János által vezetett közösségtől (18–19. vers).

A sátáni hamisítvánnyal ellentétben az igazi hívőknek valódi kenetük van (27. vers, '*chrisma*'), egy másik származtatott alak), mely elsődlegesen az igazságban nyilvánul meg. A valódi kenet az igazság befogadására és tanítására vezet (pl. 20. vers, '*chrisma*', és főnévi alakban végig). A '*chrisma*' szó ezen használata megfelel a Szent Szellem munkájának a János 14:15–31-ban és 16:5–16-ban leírtak szerint. Ez néhány kutatót arra készítetett, hogy úgy vélje, hogy az I János 1. fejezetében a '*chrisma*' kifejezés a Szent Szellem szinonimája.⁵ Bármilyen is a helyzet, ebben a szöveggörnyezetben a kifejezés a Szent Szellem kenetére utal, amely nem csupán szép szólásokra, hanem az igazság megerősödésére és az igazságnak való engedelmisségre vezet el.

Tehát ez a valódi kenet „lakmusztesztje”. Ha egy személy kenete valóban

Istentől származik, akkor a Szentírás igazságát fogja élni és hirdetni. A Szentírás igazsága az a mérce, amely a jelek és csodák valódiságát, és a hivatkozott kenet eredetét igazolja, nem pedig fordítva. Isten Igéje jelek és csodák nélkül is elégséges, nem szorul külső érvényesítésre. Egy adott természetfeletti megnyilvánulás önmagában még nem kizárólagos bizonyítéka a Szent Szellem jelenlétének, sőt, könnyen megeshet, hogy valamilyen más szellem jelenlétére utal. Az igazi kenet mindig a bibliai igazság hirdetését vonja maga után, nem pedig a hamis tanítást. Csak ezáltal tudhatjuk, hogy a kenet a Szent Szellemtől származik-e.

A '*chríó*' szónak és származtatott alakjainak mindkét újszövetségi vonatkozása fontos a szolgálattevő személyes életében. Jelen cikkünkben azt emeltük ki, hogy az igehirdetőnek erővel való felkenetésre és a bibliai igazság iránt való teljes elkötelezettségre van szüksége. Ezeknek nemcsak a mindenki által látható felszínen, hanem – mélyre hatolva –, az Úrral való kapcsolatban és a személyes élet rejtett zugaiban is meg kell valósulniuk. Mindnyájunknak oda kell szólni magunkat arra, hogy a Szent Szellem kenetének igazságban és erőben megnyilvánuló teljességét keressük.

Douglas A. Oss (Ph.D.)

A Central Bible College (Springfield, Missouri, USA)

Biblikateológia Tanszékének vezetője

- 1., Martyn Lloyd-Jones írásaiból két idézet lett összevonva, de a végeredmény helytállóan tükrözi az író nézeteit.
In: *Tony Sargent: The Sacred Anointing: The Preaching of Dr. Martyn Lloyd-Jones* (Crossway kiadó; Wheaton, Illinois, USA; 1994) 57., 72-73.o.
- 2., A kenetre vonatkozó héber szó a '*mashach*'. A Septuaginta a '*mashach*' szó görög fordításaként a '*chríó*' kifejezést használja.
- 3., Lásd *Walter Grundman: chríó* (átirat tölem) szócikkét a *Theological Dictionary of the New Testament IX.* kötetében (szerkesztő: G. Kittel és G. Friedrich; angol fordítás: G. Bromiley; Eerdmans; Grand Rapids, Michigan, USA; 1974) 498.o.
- 4., Ez a bevezetőben megállapított alapelv jó illusztrációja. Ebben az igeszakaszban - és másokban is - a koncepció jelen van, de maga a konkrét kifejezés (kenet) nincs. Láttuk már, hogy néhány kulcsfontosságú textusban a '*chríó*' szó kommunikálja az üzenetet, de nem mindegyikben. A kulcsszavak közé tartozik még többek között a betölt, rászáll, ráhelyez, kiárad.
- 5., Lásd *R. E. Brown: The Epistles of John: A New Translation with Introduction and Commentary* (Geoffrey Chapman, London; 1982) 341-49, 359-61.o.

Thomas E. Trask

ÉLETRE SZÓLÓ SZOLGÁLAT:

AZ EGÉSZSÉGES PÁSZTOR ÉS A FEGYELEM

Érzéketlenné
válnak
a pásztor
a gyülekezetben
lévő
szükségekre,
ha nem
őrzi meg
szellemi
egészségét

Páztorként, körzeti előjáróként és az Assemblies of God amerikai pünkösdi felekezet elnökeként Thomas E. Trask jól tudja, milyen fontos a pásztor testi-lelki egészsége. Isten Igéje iránti szeretete és sokéves gyümölcsöző szolgálata saját személyes életét is megalapozta, valamint arra készítette, hogy megvizsgálja: más szolgálattelvők hogyan növekednek Krisztussal való kapcsolatukban és a szolgálatban. Jelen cikkünkben Thomas E. Trask a szíve mélyéből jövő gondolatokat osztja meg arról, hogy miként lehet a pásztor szellemileg egészséges, és hogyan maradhat szolgálata hatékony. Cikkünk Thomas E. Trask legújabb könyvéből közöl kivonatokat (Ministry for a Lifetime /Életre szóló szolgálat/; Gospel Publishing House, USA).

Sok évvel ezelőtt, amikor a szolgálatomat kezdtem, egy idős igehirdető a következő tanácsot adta:

– Kérd meg Istent, hogy állítson rá egy menetrendre. Te pedig azután maradj rajta! – mondta.

Így az elmúlt 44 évben az életem menetrend szerint működött. Reggel 5–7-ig Bibliát olvasok és imádkozom. Természetesen időről-időre előfordul, hogy valami közbe jön, és felborul az időbeosztásom. A fegyelem viszont ott jelentkezik, amikor visszatérek a menetrendhez.

AZ IGETANULMÁNYOZÁS

Minden szolgálattelvőnek tanulmányoznia kell Isten Igéjét – és nemcsak a prédikációs felkészüléshez. Ez táplálja lelkünket. Ebből az elcsendesedből és tanulmányozásból származik a kinyilatkoztatás. Általában ott van mellettem egy jegyzetfüzet, mert Isten Igéjének tanulmányozása kinyilatkoztatást szül, és a szellememben egy-egy témát vagy üzenetet hoz létre.

Az utóbbi hónapokban az újszövetségi leveleket olvastam. Az egyiket, például egy héten keresztül minden nap elolvastam egyszer-kétszer. Csodálatos igazságokat fedeztem fel, amelyeket azelőtt nem. Azt hittem, hogy már ismerem a teljes tartalmukat, de a sokszori olvasásból új kinyilatkozás származott. Így születnek az üzenetek; Isten igazságainak felfedezéséből.

Az Ige megvilágosodása és az Ige megelevenedése nem ugyanaz. Az igetanulmányozáskor és az imádkozáskor Isten Szelleme rávilágít az igazságra az elmédben. Amikor viszont az Ige megelevenedik, több történik a megvilágosodásnál. A megvilágosodás az igazság teljes felfedezése, a megelevenedés pedig egy bizonyos helyzetre vonatkozó alkalmazása. Nem szabad összekevernünk a kettőt. A kettőnek el kell különülnie. Nagyon lényeges megértenünk, hogyan munkálkodik Isten Szelleme e két módon.

Az, hogy milyen fordítású Bibliát használ, a te személyes döntésedtől függ. Az a fontos, hogy megtanulj fegyelmezetten Isten Igéjéhez igazodni. Utána Isten Igéje kezd benned élni. „*Legyetek az Igének cselekvői, ne csupán hallgatói, hogy be ne csapjátok magatokat*” – mondja a Szentírás (Jakab 1:22). Igehirdetőkként igecselekvőknek is kell lennünk. Hogyan hirdethetünk olyasmit, amit mi magunk nem teszünk? Nem szabad kettősségben élnünk. Nem prédikálhatunk valamiről, miközben valami más van az életünkben. Az efféle ellentmondás sohasem tetszik Istennek.

SZEMÉLYES IMÁDKOZÁS

A személyes áhítat másik oldala az Úrral négy szemközti eltöltött személyes imaélet. Imádkozunk, majd hagyjuk, hogy Isten szóljon hozzánk. Az imádkozásban nem csupán földiek vesznek részt. Szellemeikkel foglalatoskodunk. Felelősek vagyunk a gyülekezet szellemi életéért. Érzéketlenné válik a pásztor a gyülekezetben lévő szükségletekre, ha nem őrzi meg szellemi egészségét.

Minden egyes szolgálattelvőnek magának kell meghatároznia, hogy mennyi időt töltsön egyedül Istennel. Az bizonyos, hogy tíz perc igeolvasás és tíz perc imádkozás nem elegendő a szolgálattelvő szellemi életének elmélyítéséhez, ami viszont a hatékony szolgálat előfeltétele.

A gyülekezet vezetőinek Istentől jövő bölcsességre van szükségük – korunkban sokkal inkább, mint ezelőtt bármikor. Az emberek élete igen-igen bonyolulttá vált, ezzel a szolgálat felelőssége megnövekedett. A Szent Szellem viszont erővel ruház fel, ha Istentől származó bölcsességünk van. Ő ismeri azokat a válaszokat, amelyeket mi nem. Az ima tulajdonképpen saját függőségünk kifejezése az Ő jelenlétében:

– Uram, szükségem van a Te segítségedre.

Pünkösdiéknél különösen áldottak vagyunk az imának ebben a vonatkozásá-

ban. A Júdás 1:20-ban így olvassuk: „*imádkozzatok a Szentlélek által*”.

Pál apostol szavai szerint pedig: „*Mert aki nyelveken szól... a Lélek által szól titkokat.*” (1 Korinthus 14:2). Szükségünk van olyan alkalmakra, amikor imádkozásunk közben ránk száll a Szent Szellem. Lehet, hogy néha nyögünk, máskor nyelveken imádkozunk vagy vajúdó érzésünk van. Ezt hívjuk „átimádkozásnak”. Imádkozás közben a Szent Szellem ad felvilágosítást és jó meglátást. A pünkösdi pásztorok csodálatos előnye a Szent Szellem személyének és munkájának ismerete és megbecsülése, mert ebből a kapcsolatból származnak a kegyelmi ajándékok – a lelkek megkülönböztetése, a bölcsesség igéje és a többi. Ezek a szolgálat előrelendítésére vannak. Nagy szükségünk van a Szent Szellemre.

BÖJT

Minden szolgálattelvőnek időt kell szakítania a böjtölésre. A szolgálatom során végig gyakoroltam a rendszeres böjtöt. Nem csak az étellel lehet böjtölni. A böjt az a fegyelmezettség, amikor valamitől tudatosan megtartóztatom magam, hogy közelebb kerüljek Istenhez. Az ellenség mindent megtesz, amit csak tud, hogy távol tartson a böjtöléstől, imádkozástól és Isten Igéje tanulmányozásától. Könnyű kibúvót találni:

– Én az Úr munkájában veszek részt. A szolgálat munkáját végzem.

Meglehet, de hol találsz erőt a szolgálathoz? Az erő az Istennel egyedül eltöltött időből fakad. Példaképünk Jézus, aki gyakran visszavonult, hogy a tömegetől távol egyedül imádkozzék.

Megfelelő pihenés szükséges ahhoz, hogy a belső emberünk éber és szellemileg érzékeny maradjon. Van, akinek 5-6 óra alvás elegendő, de van, akinek több kell. Senkit sem szabad azért elmarasztalni, mert nagyobb az alvási igénye. A kimerültség velejárója, hogy az ember türelmetlenné és könnyen felbosszanthatóvá válik. Elveszíti a Szent Szellem hangja iránti fogékonyságát. Kialszik az Isten Igé-

A pünkösdi pásztorok csodálatos előnye a Szent Szellem személyének és munkájának ismerete és megbecsülése, mert ebből a kapcsolatból származnak a kegyelmi ajándékok – a lelkek megkülönböztetése, a bölcsesség igéje és a többi

je és az Úr szolgálata iránt egykor oly nagy lánggal lobogó szeretete.

BIZONYSÁGTÉTEL

Az embereket az Úr szemével kell nézünk: azokat, akik elveszten rohanak az örökkévalóság felé. Szolgálatunk ennek az elveszett állapotnak a tudatosításából fakad. Ebből származik az a szenvedélyes tűz, ami odairányít hozzájuk, hogy figyelmeztessük őket. A szolgálat így több mint szószéki igehirdetés - olyasvalami, amivel egész életünkben együtt élünk. Az embereket –

Ha a gyülekezetét lélekmentő közösséggé akarja formálni, először a pásztor-nak magának kell lélekmentőnek lennie.

férfiakat és nőket – elveszettségük állapotában látjuk. Lehetnek rokonaink, barátaink, üzleti partnereink, vagy olyanok, akikkel csak egyetlen egyszer találkozunk; nemcsak elveszett állapotukat ismerjük fel, hanem bizonyosságot is teszünk nekik. Beszélünk nekik Jézus Krisztusról, a pokolról és az örökkévalóságról. Ki tudja, hogy mit végzett már el egyébként is a Szent Szellem az életükben? Ki tudja, vajon miért kellett találkozunk egymással? Legyünk tudatában, hogy a Szent Szellem már munkálkodik az emberekben. Ez által már eleve úgy közelíthetünk hozzájuk, hogy a Szent Szellemmel társulva, az Ő bizonyosságtételét adjuk tovább.

Az elveszettekért érzett szenvedélyes szeretet az Úr Jézus Krisztussal való bensőséges személyes kapcsolatból ered. Az Úrral viszont nem lehet jó közösség a fegyelmezett bibliatanulmányozás és imádkozás nélkül. Nem kerülhetsz úgy közel Őhöz, hogy ne ragadna rád az elveszettek iránti szenvedélyes szeretete.

A személyes evangélizálás a szolgálattevő életmódjának szerves része kell hogy legyen. Egyszer valaki ezt így foglalta össze: „Megnyered magadnak őket. Utána megnyerheted az Úrnak is őket”. Láttam, hogyan működik ez. Ha az emberekkel való kapcsolatod közel hozza őket hozzá, akkor bizalmuk lesz hozzá. Tudni fogják, hogy nem kötelességből mondom,

amit mondok, hanem mert szeretem őket.

A kapcsolatokat építeni kell. A pásztoroknak talán a gyülekezeten kívüli, hétköznapi ügyintézésük során való találkozásból származik a legtöbb lehetőségük a bizonyosságtételre. Manapság sok magas rangú köztisztviselő és befolyásos üzletember magányos, sérült. Megnyerésükhöz a barátságon keresztül vezet az út. Kihez fordulnak, amikor az életük krízisbe kerül? Azonnal téged fognak keresni és ekkor lehetőséged nyílik elmondani nekik, hogy az Úrra van szükségük. A magot már elvetted és megöntözted. Eljött az ideje, hogy a mag gyümölcsöt hozzon.

A folyamat egyik fontos összetevője a türelem. A gyümölcs nem terem meg egyik napról a másikra – idő kell hozzá. Isten Igéje arról tanít, hogy van aki plántál, van aki öntöz, de a növekedést Isten adja. A mi részünket nekünk kell megtennünk, de csak Isten szülhet újja. Előfordult, hogy azon gondolkodtam, *vajon kudarcot vallottam-e, amikor egy ember, akit az üzleti világból ismertem, úgy ment át az örökkévalóságba, hogy nem fogadta el Jézus Krisztust személyes Megváltójának.* Ez komoly felelősség. Úgy akarok a múltat tekinteni, hogy elmondhassam:

– Uram, bizonyosságot tettem neki. Elmondtam neki. Figyelmeztettem. Szerettem. Megtettem mindent, ami rajtam állt.

Ha a gyülekezetét lélekmentő közösséggé akarja formálni, először a pásztor-nak magának kell lélekmentőnek lennie. Idővel olyanná válik a gyülekezet is, amilyen a pásztor maga. Az egészséges gyülekezet lélekmentő gyülekezet, és az egész a pásztorral kezdődik.

Thomas E. Trask

az Assemblies of God
amerikai pünkösdi
felekezet elnöke
(Springfield, Missouri, USA)



Előfordult,
hogy azon
gondolkodtam,
vajon kudarcot
vallottam-e,
amikor egy
ember,
akit az
üzleti
világból
ismertem,
úgy ment át
az örökkévalóságba,
hogy nem fogadta
el Jézus Krisztust
személyes
Megváltójának

Douglas A. Oss

KEGYELMI AJÁNDÉKOK NAPJAINK GYÜLEKEZETÉBEN

3. rész: Az erő ajándékai

Az I Korinthus 12:9–10-ben felsorolt erőajándékokat (hit, gyógyítások, isteni erők munkái) általában az Újszövetség „jelek és csodák” fogalmaival hozzák összefüggésbe. Itt a Krisztus testében betöltött funkciójuk köré épül Pál tanítása, de ez nem zárja ki, hogy a gyógyítások és más csodák, a közös összejövetelen résztvevő nem hívők felé való bizonyágtételként is működjenek (pl. I Korinthus 14:20–25).

MEGHATÁROZÁSUK

• A „hit ajándéka” (*pistis*) ebben a felsorolásban nem az üdvözítő hitre utal, hanem inkább a csodatévő hitre (pl. a „hegyet megmozgató” hit!). Az ilyen értelemben vett hit minden csodához elengedhetetlen. A Szentírás mégis különbséget tesz a gyógyítások és az isteni erők munkái esetében. A hit itt azt az Isten által – természetfeletti módon – ajándékozott, nem kételkedő bizalmat jelenti, hogy Ő cselekszik egy adott helyzetben. Természetfeletti megnyilvánulásában megmutatja dicsőséges hatalmát, teljes egészében az egyszerű hétköznapi körülmények között, és emberi eszközök közreműködése nélkül. Definíciója alapján a hit különbözik más csodáktól, de funkciója szerint szerves része a gyógyításoknak és az isteni erők munkáinak.

• A „gyógyítások ajándékai” megjelölés (*charismata iamatón*) ebben a szöveggörnyezetben a fizikai gyógyítás csodáira utal. Az eleme és a szellem átformálódását – ami az újjászületés fürdőjével kezdődik (ld. Titusz 3:5–7) és a megújulás által folytatódik (ld. Kolossé 3:10–11) – pedig helyenként a gyógyulással hozzák összefüggésbe (ld. pl. I Péter 2:24–25). Ebben a kontextusban viszont valószínűbb, hogy Pál arra a csoda-jelre gondolt, amelyben Isten ereje nyilvánul meg (ld. pl. Cselekedetek 10:38). A görögben mind az „ajándékok”, mind a „gyógyítások” többes számúak, ami esetleg arra utal, hogy minden egyes gyógyítás külön ajándék. A betegségből való szabadítás Isten végtelen kegyelmének és erejének belépése az átok alatt lévő teremtésbe, ami által bemutatja, hogy egyedül Ő képes újjáteremteni az első Ádám leszármazottait. Míg ebben a korszakban a fizikai gyógyulás csupán ideiglenes, az elkövetkező korszakban az újjáteremtés örök lesz (ld. pl. I Korinthus 15:44–57).

• Az „(isten) erők munkái” (*energémata dynaméon*; fordítási alternatívák: „csodatévő erők”, „csodák munkálása”, „erők megnyilvánulásai”) valószínűleg magukba foglalják a gyógyításokon kívül a többi csodacselekedetet is. Az Újszövetségben ezek közül a leggyakoribb a démonok kiűzése. A gyógyításokhoz hasonlóan az isteni erők munkái is az Ő végtelen erejének megnyilvánulásai, melyek dicsőségét és királyi hatalmát mutatják be a teremtett világban is érzékelhető, „megfogható” módon. Az eredeti görög szövegben ezek a kifejezések is többes számban vannak („erők munkálásai”), ami itt is arra az eshetőségre utal, hogy minden egyes csoda külön ajándéknak számít.

AZ ERŐAJÁNDÉKOK ALKALMAZÁSA A SZOLGÁLATBAN

Napjaink összejövetelén az erőajándékok mindinkább nyilvánvalók, ezért helyénvaló tisztáznunk, hogy miként segítenek ezek az ajándékok a szolgálatban.

1. *A csodák a Teremtő dicsőségét szolgálják* (mint Isten minden más teremtő cselekedete is, pl. Zsoltárok 19:1–6). A csodajelek hatalmas erővel ragadják meg a szemlélő figyelmét, és Isten dicsőségére irányítják azt, miközben azonnali reagálást váltanak ki. A szemlélődők és/vagy résztvevők gyakran Isten dicsőítésével válszolnak (lásd Márk 2:1–12; János 2:1–11; 9:1–41; 1 Korinthus 14:24–25), szöges ellentétben az emberiség általában megszokott viszonyulásával (Róma 1:18–32).

Az Isten dicsőségét szemlélők nem mindig ismerik el, hogy éppen Ő az, aki munkálkodik. Jézus korában a lázadó vallásos emberek nem egyszer kiáltották ki Őt démonizált eretneknek (pl. János 8: 1–9:41) – annak ellenére, hogy hatalmas jeleket és csodákat tett közöttük –, szellemi büszkeségükről és vakságukról tévén így bizonytságot (János 9:39–41).

2. *A csodák megerősítik az evangéliumot.* A csodák kiemelt figyelmet irányítanak az evangélium üzenetére, ami egyben azt is jelenti, hogy több embert vezethetünk Krisztushoz. A csodák az Úr Jézus Krisztusra fordítják a tekinteteket, akinek a nevében és dicsőségére azok történtek. A csoda erején keresztül a jelenlévő nem hívők szíve megnyílik Krisztus Szellemének befogadására.

3. *A csodák építik, erősítik Isten népének hitét.* A csodák azt is bemutatják, hogy Isten általunk, de saját jogán cselekszik, mint a világegyetem mindenható Ura. Ebből még inkább megtudhatjuk, hogy közöttünk van. A csodacselekedeteknek megnövekedett öröm, bensőségebb dicsőítés és erőteljesebb odaszánás az eredménye.

AZ ERŐAJÁNDÉKOK FOGADÁSA

Jelen sorozatunk előző részében meghatároztunk néhány általános alapelvet, melyek az erőajándékokra is vonatkoznak.² Vannak ugyanakkor olyan különleges megfontolások, amelyeket figyelembe kell vennünk. Efézusi tartózkodása során – ahol egyébként a legnagyobb csodákat élte át – Pál megtanulta, mi szükséges Krisztus erejének megnyilvánulásához.

A 2 Korinthus 12: 7–10-ben találjuk az Ázsiában megtanult leckék összefoglalóját. Teljesen Istenre kell hagyatkozniuk azoknak, akiket Ő ereje megnyilvánulásában használ (olvassd el a 2 Korinthus 10–13 fejezeteit), hogy mindenekfelett Őt akarják megismerni, és csak az Ő akaratát kívánják teljesíteni. Továbbá, engedniük kell, hogy addig rostálja őket, míg Krisztus válik mindenné mindenkben, és kizárólag az Ő erejére hagyatkoznak (2 Korinthus 1:8–10). Isten ereje csak e gyengeségben nyilvánul meg. Akkor tud erőteljesen fel-

használni bennünket, ha semmivé válunk – azaz már csak az Ő kegyelmére és erejére támaszkodunk.

Ára van az Isten erejében való életnek. Az ár az én és a földi világ teljes alárendeltsége.³ Krisztus ereje kizárólag a magukat alárendelő, megadó eszközökön keresztül nyilvánul meg.

VÉGSŐ KÖVETKEZTETÉS

Isten akarata az, hogy népe az Ő isteni erejében járjon, az evangéliumot jelek és csodák kíséretében hirdesse. Az Újszövetségben nincs olyan tanítás, hogy Isten Szellemének úgy kellene jelen lennie, hogy közben ne nyilvánuljon meg erőteljesen. A korai keresztyének el sem tudták volna képzelni Isten Szellemét jelek és csodák nélkül; szerves része volt ez közös Krisztus-élményüknek (ld. Galata 3:5; Zsidók 2:4). Isten ugyanezt szeretné látni népe életében ma is. Ugyanis az utolsó időkben élünk, és ehhez az utolsó idők erejére van szükségünk.

Douglas A. Oss (Ph.D.)

A Central Bible College

(Springfield, Missouri, USA)

Bibliokateológia Tanszékének vezetője

1., 1 Korinthus 13:2; lásd *The New International*

Dictionary of the New Testament Theology

(szerkesztő: Colin Brown; Zondervan kiadó,

Grand Rapids, Michigan, USA; 1981) 1. kötet,

601-02.o.

2., Lásd Tárház, II. évfolyam 1. szám,

2004. március; 26.o.

3., Ajánlott olvasmány: *Andrew Murray: Absolute*

Surrender (Teljes megadás) (Whitaker House

kiadó, Springdale, Pennsylvania, USA; 1981)

apostol **PRÓFÉTA** evangélista pásztor tanító csodatévő erők
gyógyítások gyomoltságok nyelvek nemei nyelvek magyarázata
prófécia adakozás szellemek megkülömböztetése bölcsesség igéje

IGEMAGYVAK

KEGYELMI AJÁNDÉKOK

I Korinthus 12

BEVEZETÉS

A kegyelmi ajándékok tárgyalása előtt Pál néhány bevezető gondolatot oszt meg: nem jó a tudatlanság; a bálványok tisztátalanok; Krisztust kell felmagasztalni; és a Szent Szellem különféle módon nyilvánul meg (ajándékok, szolgálatok, megnyilvánulások).

ÜZENET

1) Ajándékok (7–11. vers)

- Bölcsesség igéje
- Ismeret igéje
- Hit

- Gyógyítások
- Csodák (Isteni erők [munkái])
- Prófétálás
- Lelkek megkülönböztetése
- Nyelveken szólás
- Nyelveken szólás magyarázata

2) Kapcsolatok (12–27. vers)

- Isten rendezi el a tagokat
- Szükségünk van egymásra
- Minden egyes tag fontos
- A tagok beleérik magukat a másik helyzetébe
- Krisztus a fej

3) Rend (28–30. vers)

- Apostolok
- Próféták
- Tanítók
- Csodatévő erők
- Gyógyítás
- Nyelveken szólás
- Magyarázat

KONKLÚZIÓ

Törekedjünk a legjobbra! (31. vers)

– Karl D. Strader

Lakeland, Florida, USA

A SZERETET

I Korinthus 13

ÜZENET

1) Az ajándékok szeretet nélkül elvesztik jelentőségüket (1–3. vers)

- A természetfeletti szolgálatokban szeretetre van szükség
- A nyelveken szólás szeretet nélkül csak „üres zaj”
- A prófétálás, a titkok ismerete, a hit szeretet nélkül nem építi a jellemünket
- A szeretet nélküli társadalmi teljesítmények haszontalanok

2) A szeretet sokoldalú (4–7. vers)

- Türelmes
- Jóságos
- Nem irigy
- Alázatos
- Előzékeny
- Önzetlen
- Fegyelmezett
- Optimista
- Igaz
- Erős
- Bizonyos
- Reményteltjes
- Szívós

3) A szeretet folyamatos (8–12. vers)

- A prófécia elmúlnak
- A nyelvek megszűnnek
- Az ismeret eltöröltetik

4) A hit, remény, szeretet mindig megmarad (13. vers)

KONKLÚZIÓ

A keresztyén jellem legmagasabb szintű formája a szeretet.

– Karl D. Strader

Lakeland, Florida, USA

A KEGYELMI AJÁNDÉKOK HASZNÁLATA

I Korinthus 14

ÜZENET

1) Buzgón kívánjátok a prófétálást (1–5. vers)

- Törekedjete a szeretetre (1. vers)
- Törekedjete a prófétálásra (1. vers)
 - Épít (3. vers)
 - Bátorít (3. vers)
 - Vigasztal (3. vers)
 - Meggyőz (25. vers)

2) Szóljatok nyelveken (6–28. vers)

- Istenhez szól (2. vers)
- Önmagunkat felépíti (4. vers)
- Áldás a gyülekezetnek (5. vers)

- Hasznos dolgokat kommunikál (6. vers; kinyilatkoztatás, ismeret, prófétálás, tanítás)
- Az Úrnak énekel (15. vers)
- Az Urat dicséri (16. vers)
- Vonzza a bűnösöket (22. vers)

3) Kövessétek az útmutatást (27–40. vers)

- Nyelveken szólás:
 - Csak két-három üzenet (27. vers)
 - Ima magyarázatért (28. vers)
- Prófécia:
 - Két-három üzenet után megítélés (29. vers)

- Felügyelet alatt (32–33. vers)
- A tudatlanok maradjanak tudatlanok (38. vers)
- Az ajándékok az Ige szerint működjenek (40. vers)

4) Viszonyulás a kegyelmi ajándékokhoz

- Kívánjátok (1. vers)
- Lelesedjete (12. vers)
- Ne akadályozzátok (39. vers)
- Kívánjátok, hogy működjenek a gyülekezetben (40. vers)

– Karl D. Strader

Lakeland, Florida, USA

